

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 af 15. juli 1991 om forbedring af landbrugsstrukturenes effektivitet 1
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

91/394/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 8. juli 1991 om vedtagelse af et særprogram for forskning og teknologisk udvikling inden for informationsteknologi (1990-1994) 22

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) nr. 2328/91

af 15. juli 1991

om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 ⁽⁵⁾, har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; det vil derfor forbedre klarheden og være mere rationelt at kodificere nævnte forordning;

I henhold til artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter ⁽⁶⁾, tilsigter den politik, som Fællesskabet fører gennem strukturfondene, at støtte virkeliggørelsen af de generelle målsætninger i Traktatens artikel 130 A og 130 C ved at bidrage til virkeliggørelsen af fem højt prioriterede mål; det påhviler Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturernes med reformen af den fælles landbrugspolitik for øje;

interventionerne fra EUGFL til virkeliggørelse af mål nr. 5a sker efter reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af

19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter ⁽⁷⁾ og efter reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen ⁽⁸⁾;

den foreliggende fælles aktion skal indgå som led i andre horisontale foranstaltninger, hvorom der er truffet beslutning for at virkeliggøre mål nr. 5a; desuden skal den afspejle en række principper, der generelt følges inden for Fællesskabets landbrugsstrukturpolitik, når fondene intervenerer;

det er ikke muligt at nå de mål for den fælles landbrugspolitik, der er anført i Traktatens artikel 39, stk. 1, litra a) og b), uden at landbruget støttes i sine bestræbelser på fortsat at forbedre sine strukturer, navnlig i områder hvor særligt alvorlige problemer gør sig gældende;

denne forbedring af strukturerne er et nødvendigt element i udviklingen af den fælles landbrugspolitik; den bør derfor gennemføres ud fra et fællesskabssynspunkt og på grundlag af fællesskabskriterier;

årsagerne til og arten og omfanget af de strukturelle problemer i landbruget er vidt forskellige, og dette kan nødvendiggøre løsninger, som varierer efter områderne, og som kan tilpasses i tidens løb; det er nødvendigt at medvirke til den samlede sociale og økonomiske udvikling i hvert enkelt område;

situationen på markederne for landbrugsprodukter har ændret sig og vil også i fremtiden ændre sig som følge af den omlægning af den fælles landbrugspolitik, der er nødvendig for gradvis at formindske produktionen i de sektorer, hvor der er produktionsoverskud;

i denne sammenhæng bør strukturpolitikken bidrage til at hjælpe landbrugerne i deres bestræbelser for at tilpasse sig

⁽¹⁾ EFT nr. C 82 af 27. 3. 1991, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 158 af 17. 6. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 25.

den nye situation og til at afdæmpe de virkninger, som omlægningen af markeds- og prispolitikken kan få, navnlig for landbrugsindkomsterne;

for at Fællesskabets landbrug fortsat kan gøre sig gældende på verdensmarkederne, må den fælles landbrugspolitik vedvarende sigte mod, at landbrugsbedrifternes effektivitet og konkurrenceevne øges; hvis markedspolitikken skal sikre den afgørende justering med henblik på at opretholde EF-landbrugets konkurrenceevne på lang sigt, må strukturpolitikken også bidrage hertil, ved at produktions- og afsætningsstrukturerne styrkes mest muligt, uden at dette dog må medføre, at der skabes øget uligevægt mellem de produktionsressourcer, der tildeles landbrugssektoren, og de forventelige afsætningsmuligheder;

det er nødvendigt at iværksætte visse foranstaltninger i forbindelse med den foreliggende aktion, hvis landbrugsstrukturernes effektivitet skal forbedres; disse foranstaltninger bør derfor være obligatoriske for medlemsstaterne; for andre foranstaltningers vedkommende er det derimod hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne selv vælger, hvorvidt de i betragtning af deres landbrugeres særlige forhold vil anvende disse foranstaltninger;

en ordning med udtagning af landbrugsarealer kan bidrage til at tilpasse de forskellige produktionssektorer til markedsbehovene, særlig sektorerne med overskudsproduktion;

udtagningsordningen bør udvides til at omfatte alle landbrugsarealer, da disse arealer fra år til år er beregnet til forskellige afgrøder, der indgår i omdriften; fra ordningen bør dog udelukkes arealer, der er udlagt med produkter, som ikke er omfattet af en fælles markedsordning; for at opnå konkrete resultater for så vidt angår stabiliseringen af udbuddet bør det kræves, at mindst 20 % af landbrugsarealerne udtages for en periode på mindst fem år, med mulighed for den pågældende til at opsiges sin forpligtelse efter tre år;

under hensyn til de stigende krav om miljøbeskyttelse og bevaring af naturen bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger, om nødvendigt på den pågældendes regning, for at opretholde gode agronomiske forhold for de udtagne arealer;

med henblik på en rationel udnyttelse af landbrugsressourcerne i Fællesskabet bør medlemsstaterne som en forsøgsordning have mulighed for at tillade, at de udtagne arealer anvendes til græsning i forbindelse med et ekstensivt opdræt eller til produktion af linser, kikærter og vikke; i de to tilfælde bør støtten tilpasses det reducerede indkomstab;

det bør overlades medlemsstaterne at fastlægge støttebeløbet pr. ha udtaget areal i forhold til det faktiske indkomstab efter kriterier, der skal fastsættes i forbindelse med gennemførelsesbestemmelserne til nærværende ordning; støtten bør

fastsættes til en sådan størrelse, at den er tilstrækkelig til reelt at tilskynde producenterne til at udtage en del af deres produktionsarealer; samtidig bør det undgås, at støtten overstiger, hvad der er nødvendigt for at udligne indkomstabtabet som følge af udtagningen; med henblik herpå synes det hensigtsmæssigt at opstille en ramme ved fastsættelse af maksimums- og minimumsbeløb;

for at give producenter, der udtager en betydelig del, dvs. mindst 30 %, af deres landbrugsarealer, et yderligere incitament, bør de for en mængde på 20 tons fritages for den medansvarsafgift, der er fastsat i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90⁽²⁾, samt for den supplerende medansvarsafgift (tillægsafgift), der er fastsat i artikel 4b, stk. 2, i nævnte forordning;

Det Europæiske Råd har anmodet Kommissionen om at undersøge alle muligheder for at fremme brugen af råmaterialer fra landbruget til andet end levnedsmidler;

de tekniske og økonomiske muligheder for at benytte korn til andre formål end levnedsmiddelfremstilling er rimeligt udviklede;

udnyttes disse muligheder, kan landmændene vende sig mod nye markeder; for at tilskynde dem hertil, må korn kunne udbydes til attraktive priser;

disse nye anvendelser bør imidlertid ikke føre til forøgelse af kornproduktionen og dermed til yderligere overskud;

der bør derfor tilskyndes til udtagning af landbrugsarealer ved fastsættelse af en særlig støtte for udnyttelse af landbrugsarealer til andre formål end levnedsmiddelproduktion;

en støtteordning, der skal tilskynde landbrugerne til at indføre en omstilling og ekstensivering af produktionen, kan bidrage til tilpasningen af de forskellige produktionssektorer til markedsbehovene, særlig sektorerne med overskudsproduktion;

der bør fastsættes et udligningstilskud afhængigt af den faktiske nedsættelse af produktionen, som følge af ekstensivering eller omstillingen, således at det bliver muligt at opretholde indkomsten for de landmænd, der har forpligtet sig til at nedsætte deres produktion;

landbrugsstrukturen i Fællesskabet er kendetegnet ved et stort antal landbrugsbedrifter, hvor de strukturelle betingelser, som skulle gøre det muligt at sikre en rimelig indkomst og levestandard, ikke er til stede;

i fremtiden vil kun de bedrifter, hvor landbrugeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer, hvor rentabiliteten

(¹) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

(²) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

påvises ved et regnskab, og hvor der foreligger en plan til konkret forbedring, kunne tilpasses den økonomiske udvikling;

formålet med Fællesskabets investeringsstøtte er at modernisere landbrugsbedrifterne for at øge deres konkurrenceevne inden for rammerne af en rationel udvikling af landbrugsproduktionen; ved tilpasningen af dette element i strukturpolitikken er det nødvendigt at tilgodese hensynet til landbrugets modernisering og differentiering, uden at dette kommer i modstrid med foranstaltningerne til begrænsning af overskudsproduktion;

en landbruger kan normalt kun få investeringsstøtte fra Fællesskabet, hvis han har landbrug som hovederhverv, hvilket vil sige, at han mindst anvender halvdelen af sin tid til bedriftens landbrug, og at han henter mindst halvdelen af sin indkomst herfra; investeringsstøtten bør dog udvides til at omfatte personer, der ikke har landbrug som hovederhverv, hvis disse personer på deres bedrift driver skovbrug eller udøver turist- eller håndværksmæssige aktiviteter eller virksomhed til beskyttelse af miljøet og bevaring af landskabet;

i den nuværende økonomiske situation bør investeringsstøtten koncentreres om de bedrifter, hvor arbejdsindkomsten er lavere end de hermed sammenlignelige indkomster, og hvor behovet for støtte derfor er størst;

en tilpasning af bedriftsstrukturen gennem en øget produktivitet, der giver sig udslag i en større produktion, støder på grænser, der på grund af markedssituationen for en række landbrugsprodukter ikke kan overskrides; støtte til investeringer sigter ikke udelukkende mod at øge produktionskapaciteten, men også mod at opnå en kvalitativ forbedring af produktionsvilkårene; det har vist sig nødvendigt at koncentrere støtten om investeringer, der gør det muligt at nedsætte produktionsomkostningerne og forbedre leve- og arbejdsvilkårene, eller som tager sigte på en omstilling af produktionen; støtten kan også ydes til investeringer, som sigter mod at differentiere indkomstkilderne, navnlig ved turist- og håndværksmæssige aktiviteter eller fremstilling og salg af gårdprodukter på bedrifterne, og til investeringer, hvis formål er at forbedre dyrenes hygiejneforhold og velfærd samt at beskytte og forbedre miljøet;

i øvrigt gør målsætningen vedrørende ligevægt på markederne i Fællesskabet det nødvendigt at fastsætte særlige betingelser for ydelse af investeringsstøtte inden for svine-sektoren, mælkesektoren og oksekødssektoren; denne målsætning gør det absolut påkrævet at forbyde investeringsstøtte inden for æg- og fjerkræsektoren;

indrømmelse af særlige fordele til unge landbrugere kan gøre det lettere for dem ikke blot at etablere sig, men kan ligeledes fremme den strukturelle tilpasning af bedriften efter deres første etablering;

regnskabsføring er et uundværligt middel til nøjagtigt at vurdere bedrifternes finansielle og økonomiske situation, særlig i forbindelse med bedrifter, som moderniseres; en finansiell tilskyndelse kan fremme regnskabsføring;

med henblik på en rationel produktion og en forbedring af levevilkårene er det ligeledes formålstjenligt at fremme oprettelsen af sammenslutninger, som har til formål at nå frem til et samarbejde mellem bedrifterne om anvendelse af ny teknologi og driftsmetoder, der sigter på beskyttelse og forbedring af miljøet og bevaring af landskabet, og sammenslutninger, der tilsigter alternativ landbrugspraksis, navnlig såkaldte biologiske metoder, metoder til integreret bekæmpelse med henblik på beskyttelse af kulturerne samt ekstensive metoder eller en mere rationel fælles udnyttelse af landbrugets produktionsmidler eller fælles drift;

i denne forbindelse er det ligeledes hensigtsmæssigt at fremme oprettelsen af landbrugsorganisationer, der har til formål at tilbyde vikarordninger og driftskonsulentordninger;

Rådet har på grundlag af direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbrug i bjergområder og visse ugunstigt stillede områder⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 797/85, fastlagt fællesskabsplaner over de nævnte områder, for hvilke der på fællesskabsplan skal træffes særlige foranstaltninger, som er tilpasset situationen i de pågældende områder, navnlig for at tage hensyn til de naturlige produktionsbetingelser og for at sikre landbrugerne i disse områder en rimelig indkomst;

det kan være absolut påkrævet at yde en årlig godtgørelse som kompensation for de i direktiv 75/268/EØF nævnte varige naturbetingede ulemper til de landbrugere, som udøver fast landbrugsvirksomhed i de ugunstigt stillede områder, for at nå de mål, der er fastsat for landbruget i disse områder; det bør overlades medlemsstaterne, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastlagt for de forskellige områdetyper, at fastsætte denne godtgørelse, såvel hvad angår beløbenes størrelse som de produktioner, der kan komme i betragtning; godtgørelsen bør fastlægges således, at der tages hensyn til omfanget af de foreliggende ulemper og til bedrifternes økonomiske situation og indkomstforhold;

for at afhjælpe markeds- og miljøulemperne bør godtgørelsen begrænses til 1,4 storkreatur pr. ha af bedriftens samlede fodeareal; hvad angår loftet over Fællesskabets støtte pr. bedrift bør de administrative vanskeligheder afhjælpes ved, at den nuværende ordning erstattes af en ordning, der er mere enkel, og som samler Fællesskabets indsats omkring de bedrifter, der har størst behov herfor, det vil sige en

(¹) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

begrænsning af Fællesskabets bidrag svarende til 120 enheder, uanset om det drejer sig om storkreaturenheder eller arealenheder;

rationalisering af bedrifterne og nødvendigheden af at bevare det naturlige miljø nødvendiggør, at der i de områder, som er omfattet af godtgørelsen, ydes støtte til kollektive investeringer bl.a. i foderproduktion og til forbedring og udlægning af græsgange, herunder alpegræsgange;

landbrugsvirksomhed i områder, der er følsomme med hensyn til miljøbeskyttelse eller bevaring af naturen, kan være af reel nytte for hele samfundet, og indførelsen af særlige foranstaltninger kan tilskynde landbrugeren til at indføre eller opretholde produktionsmetoder, som er forenelige med de øgede krav til miljøbeskyttelse eller bevaring af naturen, og samtidig hermed ved tilpasning og omlægning af bedrifterne at yde et bidrag til, at målene i den fælles landbrugspolitik nås med hensyn til genoprettelse af ligevægten på markedet for visse landbrugsprodukter;

markedssituationen for landbrugsprodukter og de grænser, som denne situation sætter for en tilpasning af landbrugsbedrifternes struktur, gør det nødvendigt, at landbrugsforanstaltningerne suppleres med visse særlige skovbrugsforanstaltninger til fordel for disse landbrugsbedrifter, såsom tilplantning af landbrugsarealer med skov samt en bedre udnyttelse af skovarealer;

en årlig præmie pr. tilplantet hektar, navnlig med henblik på at udligne de indkomsttab, som landbrugsarealernes tilplantning med skov vil medføre, kan tilskynde landbrugeren til at tilplante deres landbrugsarealer med skov;

medlemsstaterne bør fastlægge de betingelser, som skal være opfyldt i forbindelse med landbrugsarealernes tilplantning med skov;

skovbrugsforanstaltninger udgør sædvanligvis en helhed og kan bidrage:

- til bevarelse og forbedring af jordbunden, dyrelivet og plantevæksten samt overflade- og grundvandssystemet
- til landbrugsarealernes produktivitet ved en forbedring af de naturlige betingelser for landbrugsproduktionen og til en bedre udnyttelse af arbejdskraften i landbruget;

udviklingen og specialiseringen af landbruget kræver en betydelig højnelse af den aktive landbrugsbefolknings uddannelsesniveau i almen, teknisk og økonomisk henseende, navnlig med hensyn til nyorientering inden for driftsledelse, produktion og afsætning samt unge, der ønsker at etablere sig eller for nylig har etableret sig på en landbrugsbedrift;

utilstrækkeligheden af de til rådighed stående midler for erhvervsuddannelse samt efter- og videreuddannelse, navnlig af ledere og administratorer af kooperativer og

sammenslutninger inden for landbruget, er i flere områder en hæmsko for bestræbelserne på at gennemføre den nødvendige tilpasning af landbrugsstrukturene;

ifølge principperne for reformen af strukturfondene og navnlig i medfør af artikel 5 og 11 i forordning (EØF) nr. 2052/88 bidrager EUGFL finansielt til nationale støtteordninger ved refusion af udgifter, som medlemsstaterne har afholdt; satserne for Fællesskabets medfinansiering kan gradueres efter de kriterier og inden for de grænser, som er fastsat i artikel 13 i nævnte forordning; disse satser fastsættes af Kommissionen;

ordningen med udtagning af landbrugsarealer, der indgår i den fælles foranstaltning med henblik på at forbedre landbrugsstrukturenes effektivitet, har samtidig til formål at bidrage til at genoprette ligevægten mellem produktion og markedskapacitet; den skal således supplere de foranstaltninger, som Rådet har vedtaget i forbindelse med de forskellige markedsordninger med henblik på deres stabilisering; det bør derfor bestemmes, at udtagningsordningen finansieres med lige store andele af Garantisektionen og Udviklingssektionen under EUGFL; for at lette den administrative og finansielle forvaltning af ordningen bør de finansielle gennemførelsesbestemmelser, der gælder for Garantisektionen, dog undtagelsesvis finde anvendelse for de udgifter, der finansieres af Udviklingssektionen;

hvad administrationen angår bør det tillades medlemsstaterne at fastlægge yderligere betingelser for gennemførelsen af de foranstaltninger, som fastsættes ved denne forordning;

for at lette landbrugsstrukturudviklingen på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, som både omfatter oprettelse af familiebedrifter og omlægning af kooperative bedrifter, er det nødvendigt, at der foretages en række midlertidige tilpasninger af retsfor skrifterne for at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturene med reformen af den fælles landbrugspolitik for øje —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturene i Fællesskabet i overensstemmelse med mål nr. 5a som omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88 indføres der en fælles aktion i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4256/88, som skal gennemføres af medlemsstaterne, og som har følgende formål:

- i) at bidrage til genoprettelse af ligevægten mellem produktion og markedskapacitet
- ii) at bidrage til forbedring af bedrifternes effektivitet gennem udbygning og omlægning af deres strukturer og ved fremme af supplerende aktiviteter

iii) at bevare et levedygtigt landbrugssamfund og bidrage til udvikling af befolkningsstrukturen i landdistrikterne og sikre landbrugerne en rimelig levestandard, herunder ved hjælp af godtgørelse for følgerne af naturbetingede ulemper i bjergområder og i ugunstigt stillede områder

iv) at bidrage til beskyttelse af miljøet og bevaring af landskabet, herunder varig bevaring af landbrugets naturressourcer.

2. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2052/88 deltager EUGFL, Udviklingssektionen, i det følgende benævnt »fonden«, i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede fælles aktion i finansieringen af de nationale støtteordninger, idet den på de i afsnit X fastsatte betingelser refunderer udgifter, som medlemsstaterne har afholdt, til:

- a) ordninger, som skal tilskynde til omstilling og ekstensivering af produktionen
- b) foranstaltninger, der tilsigter investeringer i landbrugsbedrifter, navnlig for at nedbringe produktionsomkostningerne, forbedre landbrugernes leve- og arbejdsvilkår, fremme diversificeringen af deres virksomhed, herunder afsætning af produkter på bedriften, samt bevare og forbedre naturmiljøet
- c) foranstaltninger, der skal tilskynde unge landbrugere til at etablere sig.
- d) ledsageforanstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter med henblik på indførelse af regnskabsføring samt til oprettelse af sammenslutninger, tjenester og andre foranstaltninger omfattende flere bedrifter
- e) foranstaltninger, der skal støtte landbrugsindkomsterne og bevare et levedygtigt landbrugssamfund i bjergområder og i ugunstigt stillede områder ved hjælp af landbrugsstøtte, der ydes som godtgørelse for naturbetingede ulemper
- f) foranstaltninger, der sigter på beskyttelse af miljøet og bevaring af landskabet ved relevante produktionsmetoder i landbruget
- g) skovbrugsforanstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter
- h) aktioner vedrørende erhvervsuddannelse i tilknytning til de under litra a) til d) nævnte foranstaltninger.

I overensstemmelse med afsnit X gælder medfinansieringen fra EUGFL, Garantisektionen og Udviklingssektionen, der bidrager med lige store andele til den i stk. 1 omhandlede fælles aktion, for foranstaltninger i forbindelse med ordningen til fremme af udtagning af landbrugsarealer. For den del af udgifterne, som finansieres af Udviklingssektionen, anvendes som finansielle gennemførelsesbestemmelser for den fælles aktion undtagelsesvis de bestemmelser, der gælder for Garantisektionen.

AFSNIT I

Udtagning af landbrugsarealer

Artikel 2

1. Medlemsstaterne indfører en støtteordning, som skal tilskynde til udtagning af landbrugsarealer.

2. Alle landbrugsarealer uanset afgrøde kan omfattes af en støtte til udtagning, såfremt arealerne rent faktisk er blevet dyrket i en referenceperiode, der skal fastsættes. Udelukket fra nævnte ordning er arealer udlagt med afgrøder, for hvilke der ikke gælder en fælles markedsordning.

3. De landbrugsarealer, der tages ud af produktion, skal mindst udgøre 20 % af den pågældende bedrifts landbrugsarealer som omhandlet i stk. 2. De skal i en periode på mindst fem år, med mulighed for opsigelse efter tre år, tages ud af drift, det vil sige:

- lægges brak med mulighed for omdrift
- tilplantes med skov
- anvendes til ikke landbrugsmæssige formål.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at opretholde gode agronomiske forhold. Disse foranstaltninger kan omfatte forpligtelse for landbrugeren til at sikre vedligeholdelsen af de landbrugsarealer, der er taget ud af produktion, med henblik på beskyttelse af miljøet og naturressourcerne.

Medlemsstaterne kan for hele deres område eller for en del heraf tillade, at de landbrugsarealer, der er taget ud af produktion, anvendes:

- a) til græsning med henblik på ekstensivt opdræt
- b) til produktion af linser, kikærter og vikke.

Medlemsstaternes tilladelse som omhandlet i tredje afsnit er begrænset til tre år fra den 30. april 1988. Inden udløbet af denne frist forelægger Kommissionen Rådet en rapport om anvendelsen af denne tilladelse.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte en særlig støtteordning for udnyttelse af landbrugsarealer til andre formål end levnedsmiddelproduktion, dvs. fremstilling inden for Fællesskabet af produkter, som ikke er bestemt til føde for mennesker eller dyr.

Støtteordningen gælder følgende:

- støttemodtagere under den i stk. 1 fastsatte støtteordning, hvis de landbrugsarealer, som udtages, udgør mindst 30 % af landbrugsarealerne under den pågældende bedrift
- landbrugsarealer, der er omfattet af en forpligtelse til udtagning, dog højst 50 % af de arealer, som udtages,

forudsat at de tilsås med korn, og at hele denne produktion er bestemt til andre formål end levnedsmiddelfremstilling.

Producenter er ikke berettiget til den særlige støtte, medmindre de forelægger en kontrakt med en forarbejdningsvirksomhed, hvori denne garanterer, at de pågældende produkter ikke benyttes til levnedsmiddelfremstilling inden for Fællesskabet.

Bliver en gruppe af landmænd enige om at levere til en enkelt forarbejdningsvirksomhed på en kontraktmæssig basis og forudsat, at de landbrugsarealer, som tages ud af produktionen, udgør mindst 40 % af de samlede landbrugsarealer og samtidig som helhed opfylder det krav, der er fastsat i andet afsnit, andet led, kan opfyldelsen af de yderligere 20 % eller derover i forhold til den i stk. 3, første afsnit, fastsatte procentvise minimumsandel gælde for gruppen som helhed snarere end for de enkelte landmænd.

Kontrakter vedrørende partier, som giver ret til produktionsrestitutioner i henhold til artikel 11a eller støtte i henhold til artikel 11b i forordning (EØF) nr. 2727/75, berettiger ikke til ydelse af den særlige støtte.

Den særlige støtte skal udbetales for kontraktens løbetid, dog højst i en periode på fem år fra den første leverance af produkter til forarbejdningsvirksomheden i overensstemmelse med leveringskontrakten.

Et år efter, at medlemsstaterne i praksis har iværksat ordningen, forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Samtidig fremsætter den om nødvendigt et forslag om ændring af ordningen med henblik på at gøre den mere effektiv, idet der tages hensyn til landbrugernes og forarbejdningsvirksomhedernes reaktioner, til ordningens økonomiske rentabilitet og indvirkning på miljøet, til eventuelle kontrolproblemer, navnlig med hensyn til biprodukter, samt til andre relevante aspekter. Ved samme lejlighed undersøger Kommissionen på baggrund af resultaterne fra demonstrationsprojekterne muligheden for at udvide ordningen til at omfatte andre produkter end korn.

5. Medlemsstaterne fastsætter:

- a) det støttebeløb, der skal udbetales pr. ha udtaget areal, i forhold til indkomsttabet som følge af udtagningen, idet de dels garanterer, at beløbet er tilstrækkeligt til at sikre støttens effektivitet, og dels undgår enhver overkompensation. De fastsætter ligeledes betalingsformen. Det maksimale støttebeløb fastsættes til 606 ECU/ha pr. år og det minimale beløb til 100 ECU/ha pr. år. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 30 fastsætte det maksimale beløb til 700 ECU/ha pr. år i særlige tilfælde.

Indrømmes der tilladelse som omhandlet i stk. 3, tredje afsnit, tilpasses støttebeløbet for at tage hensyn til det reducerede indkomsttab.

Den i stk. 4 fastsatte særlige støtte udbetales pr. ha og fastsættes efter kriterierne i første afsnit. Det maksimale beløb udgør 70 % af den i første afsnit fastsatte støtte. For de pågældende arealer træder den særlige støtte i stedet for støtten til udtagning

- b) den i stk. 2 omhandlede referenceperiode
- c) den forpligtelse, som støttemodtageren skal indgå, navnlig med henblik på en overvågning af, om det dyrkede areal rent faktisk reduceres på bedriften som helhed.

6. Producenter, der for udtagne arealer modtager en støtte som omhandlet i dette afsnit, kan ikke for de udtagne arealer modtage en støtte i henhold til afsnit II og III.

7. Producenter, der tager mindst 30 % af deres landbrugsarealer ud af produktion, fritages for den medansvarsafgift, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2727/75, samt for den supplerende medansvarsafgift (tillægsafgift), der er fastsat i artikel 4b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2727/75, for en mængde på 20 tons.

Den enkelte landmand såvel som en gruppe af landmænd, der har ret til den i stk. 4 fastsatte særlige støtte, og som tager mindst 40 % af landbrugsarealerne ud af produktionen inden for udtagningsordningen, skal være fritaget for medansvarsafgifterne for hele den mængde korn, der leveres til forarbejdningsvirksomhederne. Denne fritagelse udelukker ikke en eventuel anvendelse af den i første afsnit omhandlede fritagelse.

Gennemførelsesbestemmelserne vedrørende denne fritagelse vedtages efter fremgangsmåden i artikel 4 og 4b i forordning (EØF) nr. 2727/75.

8. Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 30 gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit, navnlig:

- det minimumsareal, der skal udtages
- i tilfælde af tilladelse som omhandlet i stk. 3, tredje afsnit, grænsen for belægningsgrad pr. ha græsareal samt satsen for nedsættelse af støtten som omhandlet i stk. 5, litra a), andet afsnit
- de kriterier, medlemsstaterne skal overholde ved fastsættelsen af støtten
- kriterierne for den nærmere bestemmelse af støttemodtageren og for fastsættelsen af den i stk. 2 omhandlede referenceperiode
- de nærmere regler for tildeling af den i stk. 4 fastsatte særlige støtte, navnlig reglerne for udelukkelse af visse anvendelser, for de begrænsninger, der skal fastsættes vedrørende biprodukter for fastsættelse af det maksimale støttebeløb og de støtteberettigede minimumsarealer, for leveringskontrakter og for kontrol, herunder i givet fald kontrol med forarbejdningsvirksomheden, samt for sanktioner, der skal finde anvendelse, hvis forpligtelserne ikke opfyldes.

9. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre relevant oplysningsvirksomhed om de muligheder, støtteordningen indebærer.

AFSNIT II

Ekstensivering af produktionen

Artikel 3

1. Medlemsstaterne indfører en ordning med støtte til ekstensivering i forbindelse med overskudsprodukter. Som overskudsprodukter betragtes produkter, for hvilke der ikke systematisk på fællesskabsplan findes normale ikke-subsventionerede afsætningsmuligheder.

2. Som ekstensivering betragtes en nedsættelse med mindst 20 % i mindst fem år af produktionen af det pågældende produkt, uden at kapaciteten for andre overskudsprodukter øges. En sådan forøgelse er dog tilladt i forhold til en eventuel udvidelse af bedriftens udnyttede landbrugsareal.

3. Medlemsstaterne fastsætter:

- a) betingelserne for ydelse af støtten, navnlig bestemmelserne vedrørende nedsættelse af produktionen for de forskellige produkter; for at foretage den i stk. 2 omhandlede produktionsnedsættelse kan det med hensyn til oksekød bestemmes, at antallet af kvægheder nedsættes med mindst 20 %; for så vidt angår vin kan det bestemmes, at hektarudbyttet nedsættes med mindst 20 %
- b) støttebeløbet på grundlag af den forpligtelse, som støttemodtageren har indgået, og i forhold til indkomsttabet, samt betalingsformen
- c) referenceperioden for den pågældende produktion med henblik på beregning af nedsættelsen
- d) den forpligtelse, som støttemodtageren skal indgå, navnlig med henblik på en overvågning af, om produktionen rent faktisk nedsættes.

4. Anvendes ordningen i mejerisektoren, beregnes produktionsnedsættelsen ud fra den referencemængde, der er tildelt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968, om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3641/90 ⁽²⁾. De referencemængder, der suspenderes i medfør af nærværende stykke, kan ikke gøres til genstand for en ny anvendelse eller tildeling i suspensionsperioden.

Den refusionsberettigede del af den godtgørelse, der udbetales i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 775/87 af 16. marts 1987 om midlertidig suspension af en del af referencemængderne som omhandlet i artikel 5c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 ⁽³⁾, fradrages det refusionsberettigede støttebeløb.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 362 af 27. 12. 1990, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 5.

5. Producenter, der modtager en støtte i henhold til dette afsnit, kan ikke for arealer med ekstensiv produktion modtage en støtte i henhold til afsnit I og III.

6. Kommissionen fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 30 gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit, navnlig beløbene for den årlige maksimale støtte, der kan refunderes af Fonden.

AFSNIT III

Omstilling af produktionen

Artikel 4

1. Medlemsstaterne indfører en støtteordning for at tilskynde til omstilling af produktionen til ikke-overskudsprodukter.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager listen over de produkter, til hvilke der kan tillades omstilling, samt betingelserne og de nærmere bestemmelser for ydelse af støtten.

3. Producenter, der modtager en støtte i henhold til dette afsnit, kan ikke for de pågældende arealer modtage en støtte i henhold til afsnit I og II.

Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 30 gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit.

AFSNIT IV

Ordning med støtte til investeringer i landbrugsbedrifter

Artikel 5

1. For at bidrage til en forbedring af landbrugsindkomsterne og af leve-, arbejds- og produktionsvilkårene på landbrugsbedrifter indfører medlemsstaterne i henhold til den i artikel 1 omhandlede fælles foranstaltning en ordning med støtte til investeringer i landbrugsbedrifter, hvor landbrugeren:

- a) har landbrug som hovederhverv.

Medlemsstaterne kan dog anvende den i artikel 5 til 9 omhandlede støtteordning for de landbrugere, som uden at have landbrug som hovederhverv har mindst 50 % af deres samlede indkomst fra landbrug, skovbrug, turist- og håndværksmæssige aktiviteter eller virksomhed til vedligeholdelse af landskabet, hvortil der ydes offentlig støtte, og som udøves på bedriften, uden at den del af indkomsten, der kommer direkte fra landbrugsvirksomheden på bedriften, er mindre end 25 % af landbrugens

samlede indkomst, og at den arbejdstid, der anvendes til aktiviteter, som udøves uden for bedriften, ikke udgør over halvdelen af landbrugerens samlede arbejdstid

- b) er i besiddelse af tilstrækkelig faglig dygtighed
- c) opstiller en plan for konkret forbedring af bedriften; i denne plan skal det ved særlige beregninger påvises, at investeringerne er berettigede under hensyn til situationen på bedriften og dens økonomi, og at planens gennemførelse vil medføre en varig forbedring af denne situation, herunder navnlig af arbejdsindkomsten pr. mandarbejdsenhed (MAE) på bedriften, eller at den er nødvendig, for at den nuværende arbejdsindkomst pr. MAE kan opretholdes.
- d) forpligter sig til at føre et forenklet regnskab, der mindst omfatter:
  - bogføring af indtægter og udgifter med tilhørende bilag
  - opstilling af en årsbalance med oversigt over bedriftens aktiver og passiver.

I de ugunstigt stillede områder, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 2 og 3 i direktiv 75/268/EØF kan Spanien, Portugal, Grækenland og Italien for så vidt angår Mezzogiorno, herunder også øerne, dog godkende forbedringsplaner, der indtil den 31. december 1991 forelægges af bedrifter, som ikke opfylder den i denne litra omhandlede betingelse, såfremt arbejdsmængden på bedriften ikke kræver mere, end hvad der svarer til en MAE, og såfremt de planlagte investeringer ikke overstiger 25 000 ECU.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtteordning begrænses til landbrugsbedrifter:

- hvor arbejdsindkomsten pr. MAE er lavere end den i stk. 3 omhandlede referenceindkomst
- hvor den i stk. 1, litra c), omhandlede forbedringsplan ikke tager sigte på en arbejdsindkomst, der er højere end 120 % af nævnte referenceindkomst.

Endvidere kan medlemsstaterne begrænse den i stk. 1 omhandlede støtteordning til landbrugsbedrifter, der har karakter af familiebrug.

3. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 2 omhandlede referenceindkomst, idet den dog ikke må overstige den gennemsnitlige bruttoløn for arbejdstagere uden for landbruget i området.

4. Den i stk. 1 omhandlede forbedringsplan skal mindst indeholde:

- en redegørelse for udgangssituationen
- en redegørelse for situationen ved planens afslutning, udarbejdet på grundlag af et skønsmæssigt budget
- en oversigt over de planlagte foranstaltninger og navnlig over de planlagte investeringer.

5. Medlemsstaterne definerer begrebet landbrug som hovederhverv med henblik på denne forordning.

For fysiske personer skal definitionen mindst omfatte det krav, at den del af indkomsten, der kommer fra landbrugsbedriften, udgør 50 % eller mere af landbrugerens samlede indkomst, og at den arbejdstid, som anvendes til aktiviteter uden for bedriften, udgør mindre end halvdelen af landbrugerens samlede arbejdstid.

For ikke-fysiske personer definerer medlemsstaterne nævnte begreb under hensyn til de i første afsnit anførte kriterier.

6. Endvidere fastsætter medlemsstaterne de kriterier, som skal danne grundlag for bedømmelsen af landbrugerens faglige dygtighed, under hensyn til hans landbrugsfaglige uddannelsesniveau og/eller et vist minimum af erhvervs erfaring.

Artikel 6

1. Den i artikel 5 omhandlede støtteordning kan finde anvendelse for investeringer med henblik på:

- en kvalitativ forbedring og en omstilling af produktionen efter markedets behov
- differentiering af bedriftens virksomhed, navnlig ved turist- og håndværksmæssige aktiviteter eller fremstilling og salg på bedriften af gårdprodukter
- tilpasning af bedriften med det formål at nedsætte produktionsomkostningerne og gennemføre energibesparelser
- forbedring af leve- og arbejdsvilkårene
- forbedring af besætningernes hygiejneforhold samt overholdelse af fællesskabetsnormerne for dyrs velfærd, eller, i mangel af sådanne, de nationale normer indtil vedtagelse af fællesskabetsnormer
- miljøbeskyttelses- og miljøforbedringsforanstaltninger.

2. Ydelse af den i stk. 1 omhandlede investeringsstøtte kan udelukkes eller begrænses, såfremt de pågældende investeringer fører til en stigning i bedriftens produktion af produkter, som ikke har normale afsætningsmuligheder på markederne.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de nødvendige foranstaltninger og fastsætter navnlig produkterne med henblik på foregående afsnit.

3. Medmindre andet bestemmes i senere afgørelser truffet i henhold til stk. 2, kan den i stk. 1 omhandlede støtte ikke ydes til investeringer i mælkesektoren, som medfører overskridelse af den referencemængde, der er fastsat i henhold til bestemmelserne om tillægsafgiften for mælk og mejeripro-

dukter, dog bortset fra tilfælde hvor en supplerende referencemængde forud er ydet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1630/91 ⁽²⁾, eller er overført i henhold til artikel 7, stk. 1, i samme forordning.

I så fald er ydelse af støtte betinget af, at investeringen ikke bringer antallet af malkekøer op på mere end 40 køer pr. MAE og mere end 60 køer pr. bedrift, eller, hvis der på bedriften er over 1,5 MAE, ikke fører til en forøgelse af antallet af malkekøer med mere end 15 %.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen senest seks måneder efter udløbet af forordning (EØF) nr. 857/84 de betingelser, der skal gælde efter udløbet af denne, for ydelse af støtte til investeringer, som medfører en forøgelse af mælkeproduktionen.

4. Medmindre andet bestemmes i senere afgørelser truffet i henhold til stk. 2, begrænses den i stk. 1 omhandlede støtte, der ydes til investeringer i svine-sektoren, som medfører en forøgelse af produktionskapaciteten, for så vidt angår ansøgninger indgivet inden den 1. januar 1987 til investeringer, der bringer antallet af pladser til fedesvin op på 500 pr. bedrift, og for så vidt angår ansøgninger indgivet mellem 1. januar 1987 og 31. marts 1988 til investeringer, der bringer antallet af pladser op på 400.

For så vidt angår ansøgninger indgivet efter den 31. marts 1988 og inden den 1. januar 1991, fastsættes det antal pladser til svin, der kan nås, og som kan være genstand for den i stk. 1 omhandlede støtte, til 300 pladser pr. bedrift. Desuden gøres ydelse af støtte betinget af, at det samlede antal pladser til svin, efter at investeringen er foretaget, ikke overstiger 800 pladser pr. bedrift.

Den til en avlssø nødvendig plads fastsættes til seks en halv fedesvinsplads.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager senest den 31. december 1990 den ordning, der skal gælde for ansøgninger indgivet fra og med den 1. januar 1991.

Hvis der ikke på denne dato foreligger nogen afgørelse fra Rådet, suspenderes tildeling af investeringsstøtte, der indebærer en forøgelse af svineproduktionskapaciteten.

Når en forbedringsplan omfatter en investering inden for svine-sektoren, stilles der endvidere som betingelse for at yde støtte til denne investering, at mindst 35 % af den fodermængde, der forbruges af svinene, ved afslutningen af planen kan produceres på bedriften.

5. Med forbehold af senere afvigende afgørelser, der træffes i henhold til stk. 2, er den i stk. 1 omhandlede støtte, der ydes til investeringer i oksekødsektoren bortset fra støtte med henblik på beskyttelse af miljøet, begrænset til husdyrbrug, hvor kødkvægstætheder ved udløbet af planen ikke overstiger tre storkreaturenheder pr. ha af det samlede foderareal, der anvendes til produktion af foder til dette kvæg; tabellen for omregning af kvæg, enhovede dyr, får og geder til storkreaturenheder er anført i bilag I. Indtil den 31. december 1991 finder denne begrænsning på tre storkreaturenheder dog ikke anvendelse, når det godtgøres, at der ikke er planer om at forøge produktionskapaciteten. Inden denne dato undersøger Kommissionen anvendelsen af denne bestemmelse og forelægger en rapport for Rådet.

6. Den i stk. 1 omhandlede investeringsstøtte kan ikke ydes i æg- og fjerkræsektoren.

Artikel 7

1. Investeringsstøtteordningen i henhold til artikel 6, stk. 1, omfatter støtte i form af kapitaltilskud eller hertil svarende rentegodtgørelse eller henstand med afdrag eller en kombination heraf til de nødvendige investeringer for gennemførelse af forbedringsplanen, bortset fra udgifter i forbindelse med køb af:

- jord
- levende svin og fjerkræ samt slagtekalve.

Ved køb af levende dyr er det kun den i forbedringsplanen omhandlede første anskaffelse, der kan komme i betragtning.

Endvidere kan støtteordningen omfatte garantier for optagelse af lån og renter, såfremt der ikke foreligger tilstrækkelig realsikkerhed eller personlig sikkerhed.

2. Det i stk. 1 omhandlede kapitaltilskud kan omfatte investeringer på 60 743 ECU pr. MAE og 121 486 ECU pr. bedrift; medlemsstaterne kan fastsætte lavere beløb.

Størrelsen af den i stk. 1 omhandlede støtte, udtrykt i procent af investeringsbeløbet, begrænses til følgende:

- a) for områder, der er omhandlet i artikel 2 og 3 i direktiv 75/268/EØF:
  - 45 % for fast ejendom
  - 30 % for andre investeringer
- b) for de øvrige områder:
  - 35 % for fast ejendom
  - 20 % for andre investeringer.

Hvis støtten ikke ydes som kapitaltilskud, opstiller medlemsstaterne hvert år en oversigt over støttens størrelse i procent

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 19.

af investeringsbeløbet, med angivelse af den gennemsnitlige årlige forrentning uden rentegodtgørelse, godtgørelsens størrelse, lånenes løbetid, godtgørelser og afdrag, der er forskudt i tid, og alle andre parametre, der anvendes til at udtrykke støtten i tilskudsækvivalent.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan tillade en medlemsstat i en bestemt periode at yde en højere støtte end den i andet afsnit fastsatte, hvis situationen på kapitalmarkedet i medlemsstaten berettiger hertil.

Indtil den 31. december 1991 forhøjes den i andet afsnit omhandlede maksimale støtte dog med 10 % af investeringsbeløbet i Spanien, Grækenland, Irland, Italien og Portugal for investeringer, der indgår i forbedringsplaner indgivet indtil denne dato.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan tildele den i artikel 7 omhandlede støtte til bedrifter, der efter gennemførelsen af en forbedringsplan fortsat opfylder de i artikel 5, stk. 1, omhandlede betingelser, såfremt de i artikel 6 fastsatte betingelser er overholdt. Antallet af planer pr. støttemodtager, der kan godkendes over en periode på seks år er dog begrænset til to, og den samlede investering, der kan komme i betragtning ved refusion af støtte i henhold til artikel 33, er højst 60 743 ECU pr. MAE og 121 486 ECU pr. bedrift over samme periode.

Artikel 9

1. En forbedringsplan i henhold til artikel 5, stk. 1, litra c), kan omfatte en enkelt bedrift eller flere sammensluttede bedrifter med henblik på en fuldstændig eller delvis sammenslutning af disse bedrifter.

2. Er der tale om en sammenslutning af bedrifter, omfatter forbedringsplanen sammenslutningen og i givet fald de dele af bedrifterne, der stadig drives af dens medlemmer.

3. Medlemsstaterne kan tildele den i artikel 7 omhandlede støtte til en sammenslutning af bedrifter, såfremt alle de landbrugere, der er medlemmer af sammenslutningen, opfylder de i artikel 5, stk. 1, omhandlede betingelser.

4. Bortset fra akvakulturområdet kan de i artikel 7, stk. 2, og i artikel 8 omhandlede lofter multipliceres med antallet af bedrifter, der er medlemmer af sammenslutningen. De i artikel 6, stk. 3 og 4, omhandlede lofter må kun multipliceres med antallet af bedrifter, der er medlemmer, såfremt driften er en følge af en fuldstændig sammenslutning.

Disse lofter kan dog ikke overstige:

- 120 køer
- tre gange det antal pladser til svin, der følger af artikel 6, stk. 4
- en investering på 364 458 ECU

pr. sammensluttet bedrift, herunder i givet fald de dele af bedrifterne, der stadig drives af medlemmerne af sammenslutningen.

5. Kommissionen kan efter den i artikel 30 omhandlede fremgangsmåde tillade, at en medlemsstat også tildeler den i artikel 7 omhandlede støtte på de i stk. 4 i denne artikel fastsatte vilkår til kooperativer, hvis eneste formål er at drive en landbrugsbedrift. Samtidig fastsætter den særlige vilkår for ydelse af støtte til disse kooperativer samt vilkår og grænser for overskridelse af det i stk. 4 fastsatte investeringsomfang.

6. Medlemsstaterne fastsætter de betingelser, som de sammensluttede bedrifter skal opfylde, navnlig:

- den retlige form
- korteste funktionstid, dog mindst seks år
- tilvejebringelse af indskudskapital
- medlemmernes deltagelse i driftsledelsen.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne kan yde unge landbrugere på under 40 år støtte til deres første etablering, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- den unge landbruger etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder; som første etablering som driftsleder betragtes det forhold, at vedkommende overtager det civilretlige og fiskale ansvar eller medansvar for bedriftens forvaltning og får den sociale status, der gælder for selvstændige driftsledere i den pågældende medlemsstat
- den unge landbruger etablerer sig med landbrug som hovederhverv eller begynder efter sin etablering som deltidslandbruger at drive landbrug som hovederhverv
- den unge landbruger besidder tilstrækkelige faglige kvalifikationer ved etableringen eller senest to år efter denne, og
- bedriften kræver en arbejdsindsats svarende til mindst én MAE, idet denne skal være nået senest to år efter etableringen.

2. Etableringsstøtten kan omfatte:

- a) en engangspræmie på højst 10 000 ECU. Præmieudbetalingen kan fordeles over højst fem år. Medlemsstaterne kan erstatte præmien med en tilsvarende rentegodtgørelse.
- b) en godtgørelse af renterne af lån, som er optaget for at dække udgifterne i forbindelse med etableringen.

Rentegodtgørelsen kan højst andrage 5 % i en periode på 15 år; den kapitaliserede værdi af godtgørelsen kan ikke overstige 10 000 ECU.

Medlemsstaterne kan i form af tilskud udbetale et beløb svarende til den rentegodtgørelse, støttemodtageren er berettiget til under hensyn til størelsen og løbetiden af de optagne lån.

3. Medlemsstaterne fastlægger:

- betingelserne for den første etablering
- de særlige betingelser, hvis den unge landbruger ikke etablerer sig som eneste driftsleder på bedriften, navnlig hvis han etablerer sig inden for sammenslutninger eller kooperativer, hvis hovedformål er at drive en landbrugsbedrift, idet disse betingelser skal svare til dem, der kræves opfyldt ved etablering som eneste driftsleder
- den landbrugsuddannelse, der kræves på tidspunktet for den første etablering eller senest to år efter denne, for at præmien kan omfattes af refusion fra fonden
- betingelserne for konstateringen af, at den arbejdsindsats, der svarer til mindst én MAE, er nået inden maksimumsfristen på to år efter etableringen
- etableringsstøttens størrelse.

Artikel 11

Medlemsstaterne kan yde unge landbrugere på under 40 år en supplerende støtte til investeringer, der indgår i en forbedringsplan som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c), på højst 25 % af den i henhold til artikel 7, stk. 2, tildelte støtte, på betingelse af, at den unge landbruger fremlægger denne forbedringsplan inden for en frist på fem år fra den første etablering og at han er i besiddelse af de i artikel 10, stk. 1, omhandlede faglige kvalifikationer.

Artikel 12

1. Støtten til investeringer i bedrifter, som opfylder betingelserne i artikel 5 og 9, må ikke overstige de i artikel 7, stk. 2, fastsatte beløb, i givet fald forhøjet med den støtte, der er omhandlet i artikel 11, dog bortset fra støtte til:

- opførelse af avlsbygninger
- flytning af avlsbygninger i offentlighedens interesse
- grundforbedring
- investering med henblik på beskyttelse og forbedring af miljøet

såfremt disse større beløb ydes i overensstemmelse med artikel 6 samt Traktatens artikel 92, 93 og 94.

2. Såfremt medlemsstaterne tildeler støtte til investeringer i bedrifter, som ikke opfylder betingelserne i artikel 5, skal denne støtte være mindst en fjerdedel lavere end støtten i medfør af artikel 7, bortset fra støtte til:

- gennemførelse af energibesparelser
- grundforbedring

der kan andrage beløb op til de i artikel 7, stk. 2, anførte.

Denne støtte kan ydes for et samlet investeringsbeløb på 60 743 ECU pr. MAE og 121 486 ECU pr. bedrift for en periode på seks år.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne tildele en overgangsstøtte til investeringer i mindre bedrifter, som ikke opfylder de i artikel 5 stk. 1, anførte betingelser.

Denne overgangsstøtte kan kun ydes for investeringsbeløb på op til 25 252 ECU, og den kan ikke tildeles på betingelser, der er mere gunstige end de i artikel 7 fastsatte, i givet fald forhøjet med den i artikel 11 nævnte støtte.

4. Støtte til investeringer i bedrifter må ikke ydes, såfremt disse investeringer ikke opfylder de i artikel 6 nævnte betingelser, eller såfremt det ikke er tilladt at yde støtte hertil i henhold til artikel 7.

Den i stk. 2 og 3, omhandlede støtte kan dog tildeles

- til investeringer i produktion af gæs og ænder til produktion af »foie gras«,
- til køb af husdyr, når købet kan tilskyndes efter artikel 7, stk. 1, selv når der ikke er tale om første anskaffelse.

For så vidt angår de i stk. 2 og 3 omhandlede bedrifter, fastsættes det i artikel 6, stk. 3, omhandlede antal malkekøer desuden til 40 pr. MAE og pr. bedrift.

5. Forbud og restriktioner i denne artikel gælder ikke

- for foranstaltninger vedrørende støtte til køb af jord
- for driftskreditter med rentegodtgørelse, hvis løbetid ikke overstiger et produktionsår
- for foranstaltninger vedrørende støtte til køb af handyr til avl

- for garantier for optagne lån, herunder renter af disse
- for støtteforanstaltninger i forbindelse med investeringer vedrørende beskyttelse og forbedring af miljøet, for så vidt disse foranstaltninger ikke medfører en produktionsforøgelse
- for foranstaltninger med henblik på investeringer, som tager sigte på forbedring af besætningernes hygiejneforhold samt overholdelse af fællesskabsnormerne for dyrs velfærd eller de nationale normer, når disse er strengere end fællesskabsnormerne, og for så vidt investeringerne ikke medfører en produktionsforøgelse

såfremt de er truffet i overensstemmelse med Traktatens artikel 92 til 94.

AFSNIT V

Andre foranstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter

Artikel 13

1. Medlemsstaterne kan indføre en ordning til fremme af indførelse af regnskabsføring i landbrugsbedrifter.

Denne ordning skal omfatte støtte til landbrugere, der har landbrug som hovederhverv, og som ansøger derom, idet støtten fordeles over mindst de fire første år, i hvilke der føres et driftsregnskab på bedriften, forudsat at regnskaberne føres i mindst fire år.

Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af denne støtte inden for en gaffel på mellem 700 og 1 050 ECU.

2. Den i stk. 1 nævnte regnskabsføring skal

a) omfatte:

- udarbejdelse af en årlig åbnings- og afslutningsstatus
- systematisk og regelmæssig registrering i løbet af regnskabsåret af alle bevægelser i penge og naturallier, der vedrører bedriften

b) afsluttes med årlig fremlæggelse af

- en beskrivelse af bedriftens generelle karakteristika, navnlig de anvendte produktionsfaktorer
- en detaljeret balance (aktiver og passiver) og driftsregnskab (indtægter og udgifter)
- de nødvendige oplysninger til vurdering af effektiviteten for så vidt angår driftsledelsen for bedriften som helhed, navnlig arbejdsindkomsten pr. MAE og landbrugerens indkomst, samt til vurdering af rentabiliteten i forbindelse med de vigtigste driftsgrene.

3. Udvalges bedriften af myndigheder, der af medlemsstaterne er udpeget til at indsamle regnskabsmæssige oplysninger med henblik på videnskabelig oplysning og undersøgelse, særlig inden for rammerne af Fællesskabets informationsnet for landøkonomisk bogføring, skal landbrugeren, såfremt han modtager den i stk. 1 omtalte støtte, forpligte sig til uden navns nævnelse at stille de regnskabsmæssige oplysninger vedrørende sin bedrift til rådighed for disse myndigheder.

Artikel 14

Efter ansøgning kan medlemsstaterne til anerkendte sammenslutninger, der har til formål at nå frem til:

- et samarbejde mellem bedrifterne herunder samarbejde med henblik på anvendelse af ny teknologi og driftsmetoder, der sigter på beskyttelse og forbedring af miljøet og bevaring af landskabet
- indførelse af alternativ landbrugspraksis
- en mere rationel fælles udnyttelse af landbrugsproduktionsmidler, eller
- en fælles drift

og som er oprettet efter den 31. marts 1985, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne ved deres administration, dog højst i de første fem år efter oprettelsen.

Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af denne støtte i forhold til antallet af deltagere og arten af den fælles aktivitet, idet beløbet dog højst kan være 15 044 ECU pr. anerkendt sammenslutning.

Endvidere fastsætter medlemsstaterne disse sammenslutningers retlige form og betingelserne for samarbejdet mellem deres medlemmer.

Artikel 15

1. Efter ansøgning kan medlemsstaterne til landbrugsorganisationer, som har til formål at oprette vikarordninger, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne til administration.

2. For at få ret til den i stk. 1 omhandlede støtte skal vikarordningen være anerkendt af medlemsstaten og fuldtidsbeskæftige mindst én vikar, der er fuldt ud kvalificeret til det arbejde, han skal udføre.

3. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for anerkendelse af de stk. 1 omhandlede ordninger, og navnlig:

- deres retlige form
- betingelserne i forbindelse med administration og regnskabsføring

- vikariattyper, som kan omfatte afløsning af landbrugeren, dennes ægtefælle eller en voksen medhjælper
- minimum for deres varighed, som skal være mindst ti år
- minimum for antallet af tilsluttede landbrugere.

4. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 1 omhandlede igangsætningsstøtte til 12 035 ECU pr. vikar, der er fuldtidsbeskæftiget med det i stk. 2 omhandlede arbejde. Dette beløb fordeles på de første fem år, hvor vikaren er beskæftiget; det kan fordeles gradvis faldende i denne periode.

Artikel 16

1. Efter ansøgning kan medlemsstaterne til landbrugsorganisationer, som har til formål at oprette driftskonsulentordninger, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne til administration.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte tildeles for arbejde udført af konsulenter, som skal analysere regnskabsresultater og andre oplysninger for landbrugerne.

3. For at få ret til den i stk. 1 omhandlede støtte skal driftskonsulentordningen være anerkendt af medlemsstaten og fuldtidsbeskæftige mindst en konsulent, der er kvalificeret til det i stk. 2 omhandlede arbejde.

4. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for anerkendelse af de i stk. 1 omhandlede ordninger, og navnlig:

- deres retlige form
- betingelserne i forbindelse med administration og regnskabsføring
- minimum for deres varighed, som skal være mindst ti år
- minimum for antallet af tilsluttede landbrugere.

5. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 1 omhandlede igangsætningsstøtte til 36 105 ECU pr. konsulent, der er fuldtidsbeskæftiget med det i stk. 2 omhandlede arbejde. Dette beløb fordeles på de første fem år, hvor konsulenten er beskæftiget; det kan fordeles gradvis faldende i denne periode.

6. Medlemsstaterne kan i stedet for den i stk. 5 fastsatte igangsætningsstøtte tildele igangsætningsstøtte til indførelse af driftsledelse for landbrugsbedrifter til fordel for landbrugere, der har landbrug som hovederhverv, og som benytter sig af de i stk. 1 omhandlede driftskonsulentordninger.

I dette tilfælde fastsætter medlemsstater støtten til højst 501,4 ECU pr. bedrift, idet den fordeles over mindst to år.

AFSNIT VI

Særlige foranstaltninger til fordel for landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder

Artikel 17

1. I de områder, der er anført på den fællesskabsliste over ugunstigt stillede landbrugsområder, som er opstillet i henhold til direktiv 75/268/EØF, kan medlemsstaterne til fordel for landbrugsvirksomhed yde en årlig udligningsgodtgørelse, som fastsættes i forhold til de varige naturbetingede ulemper, der er anført i nævnte direktivs artikel 3, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat i artikel 18 og 19 i nærværende forordning.

2. Udligningsgodtgørelse for varige naturbetingede ulemper, der overskrider de i artikel 18 og 19 omhandlede grænser eller ikke opfylder de sammesteds omhandlede betingelser, må ikke ydes i de områder, som er anført på den i stk. 1 omhandlede liste.

Artikel 18

1. Når medlemsstaterne tildeler en udligningsgodtgørelse, er sådanne landbrugere berettigede dertil, som dyrker mindst tre ha udnyttet landbrugsareal, og som forpligter sig til at udøve landbrugsvirksomhed, der svarer til målene i artikel 1 i direktiv 75/268/EØF, i mindst fem år fra den første udbetaling af en udligningsgodtgørelse. Landbrugeren kan frigøres fra denne forpligtelse, såfremt han ophører med landbrugsvirksomhed, og hvis den fortsatte drift af de pågældende arealer er sikret; han frigøres fra denne forpligtelse i tilfælde af force majeure, navnlig ekspropriation eller anden afståelse i det offentlige interesse; endvidere frigøres en landbruger, som oppebærer pension i henhold til en alderspensionsordning.

I Mezzogiorno, herunder også øerne, i de oversøiske departementer og i de græske, portugisiske og spanske områder fastsættes minimum for udnyttet landbrugsareal pr. bedrift dog til to ha.

2. Udgifterne i forbindelse med udligningsgodtgørelsen giver ikke anledning til refusion fra fonden i medfør af artikel 31, når landbrugeren oppebærer pension i henhold til en alderspensionsordning.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte supplerende eller indskrænkende betingelser for ydelse af udligningsgodtgørelse, herunder til fordel for anvendelse af driftsmetoder, der er forenelige med kravene om beskyttelse af miljøet og bevaring af landskabet.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne fastsætter beløbsstørrelserne for udligningsgodtgørelsen under hensyn til graden af de varige

naturbetingede ulemper, som påvirker landbrugsvirksomheden, og inden for de nedenfor anførte grænser, uden at denne godtgørelse dog kan være mindre end 20,3 ECU pr. storkreaturenhed, eller i givet fald pr. ha i de i artikel 3 i direktiv 75/268/EØF nævnte områder.

- a) Når det drejer sig om produktion af kvæg, får, geder eller enhovede dyr, beregnes godtgørelsen i forhold til besættningens størrelse. Godtgørelsen må ikke overstige 102 ECU pr. storkreaturenhed. Det samlede beløb for godtgørelsen må ikke overstige 102 ECU pr. ha af bedriftens foderareal. Tabellen for omregning af kvæg, enhovede dyr, får og geder til storkreaturenheder er anført i bilag I.

I ugunstigt stillede landbrugsområder, hvor de varige naturbetingede ulemper særligt alvorlige karakter gør det berettiget, kan den samlede godtgørelse dog forhøjes til 121,5 ECU pr. storkreaturenhed og pr. ha.

Godtgørelsen begrænses til 1,4 storkreaturenhed pr. ha af bedriftens samlede foderareal.

Køer, hvis mælk er bestemt til afsætning, kan kun tages i betragtning ved beregning af godtgørelsen inden for de i artikel 3, stk. 3, i direktiv 75/268/EØF fastlagte områder, samt de i artikel 3, stk. 4 og 5, i samme direktiv fastlagte områder, hvor mælkeproduktionen udgør en vigtig del af bedriftenes produktion.

Når medlemsstaterne gør brug af denne mulighed i de i artikel 3, stk. 4 og 5, i ovennævnte direktiv fastlagte områder, må antallet af malkekøer, der ved beregning af godtgørelsen skal tages i betragtning pr. begunstiget landbruger, ikke overstige 20 enheder.

- b) Når det drejer sig om anden produktion end af kvæg, enhovede dyr, får eller geder, beregnes godtgørelsen i forhold til det udnyttede areal med fradrag af arealer med foderafgrøder samt:

- i) for så vidt angår samtlige ugunstigt stillede landbrugsområder med fradrag af arealer, der anvendes til dyrkning af hvede:

- bortset fra arealer, der anvendes til dyrkning af hård hvede i de områder, der ikke indgår i de områder, der er nævnt i Rådets forordning (EØF) nr. 3103/76 af 16. december 1976 om støtte til hård hvede⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1216/89⁽²⁾
- bortset fra arealer, der anvendes til dyrkning af blød hvede i de områder, hvor det gennemsnitlige udbytte ikke er på over 2,5 tons pr. ha, der anvendes til denne produktion

- ii) for så vidt angår samtlige ugunstigt stillede landbrugsområder med fradrag af arealer, der er dækket af plantager med æble, pære- eller ferskentræer, og som overstiger 0,5 ha pr. bedrift

- iii) for så vidt angår de i artikel 3, stk. 4 og 5, i direktiv 75/268/EØF omhandlede ugunstigt stillede områder med fradrag af arealer, der anvendes til dyrkning af vin, bortset fra vinbrug med et udbytte på under 20 hektoliter pr. ha, til dyrkning af sukkerroer samt til intensivt dyrkede afgrøder.

Godtgørelsen må ikke overstige 102 ECU pr. ha. I de ugunstigt stillede landbrugsområder, hvor de varige naturbetingede ulemper særlig alvorlige karakter gør det berettiget, kan den samlede godtgørelse dog forhøjes til 121,5 ECU pr. ha.

- c) Medlemsstaterne kan variere udligningsgodtgørelsen efter bedriftens økonomiske situation og indkomsten for den landbruger, der modtager udligningsgodtgørelsen. Godtgørelsen kan ligeledes varieres efter anvendelsen af landbrugsmetoder, der er forenelige med kravene til miljøbeskyttelse eller bevaring af landskabet, uden at eventuelle forhøjelser dog kan lægges til den i artikel 21 omhandlede støtte.

2. Medlemsstaterne er frit stillet hvad angår ydelse af udligningsgodtgørelse for den produktion eller en del deraf, som er omfattet af den i stk. 1, litra b), omhandlede foranstaltning.

3. Det maksimale beløb, der kan ydes fra fonden, begrænses til ækvivalenten af 120 enheder pr. bedrift, hvad enten der er tale om storkreaturenheder eller arealenheder (ha); ud over ækvivalenten af de første 60 enheder reduceres det maksimale beløb, der kan ydes pr. storkreaturenhed eller pr. ha, desuden til halvdelen af det maksimale beløb for den i stk. 1 omhandlede godtgørelse.

Artikel 20

1. I de i artikel 17, stk. 1, omhandlede områder kan medlemsstaterne yde støtte til kollektiv investering i foderproduktion, herunder oplagring og fordeling af foder, til forbedring og udlægning af græsgange, der drives i fællesskab, og i bjergområder til kollektiv eller individuel investering i vandreservoirer, direkte adgangsveje til græsgange og alpegræsgange samt læskure til besætningerne.

Når husdyrholdet i disse områder udgør en marginal aktivitet, kan den i første afsnit fastsatte støtte dog udvides til også at omfatte andre landbrugsaktiviteter end opdræt.

2. De i stk. 1 omhandlede arbejder kan, hvis det økonomisk er berettiget, omfatte mindre vandforsyningsforanstaltninger til landbruget, som er forenelige med miljøbeskyttelsen, herunder mindre vandingsanlæg samt opførelse eller reparation af de læskure, der er nødvendige i forbindelse med sæsonbestemt opflytning af besætningerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 351 af 21. 12. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 5.

3. Den i stk. 1 omhandlede støtte, der kan finansieres af fonden, må ikke overstige 100 293 ECU pr. kollektiv investering, 501,4 ECU pr. forbedret eller udlagt ha græsgang eller alpegræsgang og 5 000 ECU pr. ha vandingsareal.

AFSNIT VII

Støtte i områder, hvor beskyttelse af miljøet og naturressourcerne og bevaring af naturen og landskabet er af særlig betydning

Artikel 21

Med henblik på at bidrage til indførelse eller opretholdelse af produktionsmetoder i landbruget, der er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med kravet om bevaring af naturen og landskabet, og dermed bidrage til tilpasning og omlægning af landbrugsproduktionen til markedets behov, kan medlemsstaterne under hensyn til de deraf følgende indtægtsstab i landbruget indføre en særlig støtteordning i de områder, hvor disse forhold er af særlig betydning.

Artikel 22

Den i artikel 21 omhandlede støtteordning omfatter en årlig hektarpræmie, der ydes til landbrugere i de i samme artikel omhandlede områder, hvis de forpligter sig til inden for rammerne af et særligt program for området i en periode på mindst fem år at indføre eller opretholde produktionsmetoder i landbruget, som er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller kravet om bevaring af naturen og landskabet.

Artikel 23

Medlemsstaterne fastlægger de i artikel 21 omhandlede områder. De fastsætter endvidere de produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med kravet om bevaring af naturen og landskabet, under hensyn til de mål, der skal nås i de enkelte områder. De skal ligeledes fastlægge de regler og kriterier, der skal overholdes i forbindelse med de produktionsmetoder, der er omhandlet i artikel 22, herunder bl.a. opretholdelse eller mindskelse af produktionsintensiteten og/eller den krævede husdyrtæthed. De fastlægger ligeledes præmiebeløbet og præmiens varighed, der skal være afhængig af den forpligtelse, landbrugeren har indgået i programmet.

Artikel 24

Det gennem fonden tilskudsberettigede maksimumsbeløb for den i artikel 22 omhandlede årlige hektarpræmie er 150,4 ECU pr. ha, som er omfattet af forpligtelsen i artikel 22.

AFSNIT VIII

Skovbrugsforanstaltninger på landbrugsbedrifterne*Artikel 25*

1. Medlemsstaterne kan tildele støtte til tilplantning af landbrugsarealer med skov til landbrugere, herunder landbrugere, der modtager støtte som omhandlet i afsnit I i denne forordning eller støtte som omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1096/88 af 25. april 1988 om indførelse af en fællesskabsordning for tilskyndelse til ophør med landbrugsvirksomhed⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3808/89⁽²⁾.

Støtten til tilplantning med skov kan ligeledes ydes til enhver anden enkeltperson samt til sammenslutninger eller kooperative virksomheder i skovbruget eller til kollektive institutioner, som gennemfører tilplantning af landbrugsarealer.

2. Medlemsstaterne kan tildele støtte til landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), til investering i forbedring af skovarealer, såsom anlæggelse af læhegn, brandbælter, vandreservoarer og skovveje på bedrifterne.

3. Udgifter til landbrugsmateriellets tilpasning til skovbrugsarbejder er omfattet af de i stk. 1 og 2 omhandlede investeringer.

4. De udgifter, der i henhold til stk. 1 og 2 faktisk er afholdt af medlemsstaterne, refunderes af Fonden med op til følgende refusionsberettigede maksimumsbeløb:

- 1 824 ECU pr. ha for tilplantning med skov
- 702 ECU pr. ha for forbedring af skovarealer og anlæggelse af læhegn
- 1 404 ECU pr. ha for fornyelse og forbedring af arealer med korkeg
- 18 053 ECU pr. km for skovveje
- 150,4 ECU pr. ha forsynet med brandbælter og vandreservoarer.

På berettiget anmodning fra en medlemsstat og inden for de disponible midler på budgettet kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 30 træffe afgørelse om en forhøjelse af maksimumsbeløbene for tilplantning med skov, for forbedring af skovarealer og for fornyelse og forbedring af arealer med korkeg med op til maksimumsbeløb på henholdsvis 3 000, 1 200 og 3 000 ECU.

⁽¹⁾ EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 371 af 20. 12. 1989, s. 1.

Artikel 26

1. Medlemsstaterne kan tildele landbrugere, der tilplanter landbrugsarealer med skov, og som ikke modtager den i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1096/88 omhandlede præmie, en årlig præmie pr. ha, der tilplanter med skov.

2. Det tilskudsberettigede maksimumsbeløb for den i stk. 1 omhandlede årlige præmie fastsættes til 150,4 ECU pr. tilplantet ha pr. år.

Dette beløb nedsættes til 50,2 ECU pr. ha, hvis der for samme areal ydes støtte i henhold til afsnit I, for det tidsrum, i hvilket nævnte støtte ydes.

Præmien er tilskudsberettiget i et tidsrum på indtil 20 år regnet fra den oprindelige skovtilplantning.

3. Medlemsstaterne fastsætter beløbet for og varigheden af den årlige præmie i forhold til indkomsttabet og de træarter eller -typer, der er anvendt til tilplantningen.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne fastlægger betingelserne for tilplantning af landbrugsarealer med skov, som navnlig kan omfatte betingelserne vedrørende beliggenheden og sammenlægningen af de arealer, der kan tilplantes.

2. Meddelelsen om gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit i henhold til artikel 29 skal omhandle:

- de dispositioner, der er truffet med henblik på fastlæggelse af betingelserne for tilplantning med skov
- de dispositioner, der er truffet med henblik på vurdering og kontrol af indvirkningerne på miljøet
- en angivelse af de ledsageforanstaltninger, der er truffet eller påtænkt
- en angivelse af de skovbrugsplaner eller -programmer, som tilplantningerne skal være i overensstemmelse med.

AFSNIT IX

Tilpasning af erhvervsuddannelsen til kravene i det moderne landbrug*Artikel 28*

1. Medlemsstaterne kan i de områder, hvor det viser sig nødvendigt og af hensyn til en tilfredsstillende gennemførelse af de tilsvarende aktioner, indføre en særlig støtteordning med henblik på at forbedre erhvervsuddannelsen inden for landbruget for personer, der er omfattet af de i artikel 3 og 5 til 16 omhandlede foranstaltninger, samt for unge landbrugere på under 40 år, medmindre finansieringen er fastsat i

Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond⁽¹⁾.

Denne ordning kan omfatte:

- erhvervsuddannelses- samt efter- og videreuddannelseskurser og praktikanttjeneste for landbrugere, medhjælpende familiemedlemmer og ansatte inden for landbruget, som er ude over den skolepligtige alder, samt supplerende uddannelseskurser eller praktikantophold for sådanne personer med det formål at forberede landbrugerne til den kvalitative omlægning af produktionen og anvendelsen af produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om beskyttelse af naturen, samt give dem det uddannelsesniveau, der er nødvendigt, for at de kan drive det areal, der er tilplantet med skov
- uddannelseskurser for ledere og bestyrere af producent-sammenslutninger og kooperativer, for så vidt som det er nødvendigt for at forbedre producenterens økonomiske organisation og forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter fra det pågældende område
- supplerende uddannelseskurser, der er nødvendige for at opnå det i artikel 10 omhandlede niveau for erhvervsuddannelsen, og som er af en varighed på mindst 150 timer.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtteordning omfatter ydelse af støtte:

- a) til deltagelse i kurser eller praktikanttjeneste
- b) til tilrettelæggelse og gennemførelse af kurser og praktikanttjeneste.

3. De af medlemsstaterne afholdte udgifter ved ydelse af støtte i henhold til stk. 2, litra a) og b), kan refunderes af fonden, dog højst med 7 020 ECU pr. person, som har deltaget i et komplet kursus eller praktikantophold; heraf er 2 507 ECU forbeholdt supplerende kurser eller praktikantophold vedrørende omlægning af produktionen, anvendelse af produktionsmetoder, som er forenelige med beskyttelsen af naturen, og drift af de arealer, der er tilplantet med skov.

Foranstaltningerne i henhold til denne artikel omfatter ikke kurser og praktikanttjeneste, der indgår i normale programmer og ordninger inden for landbrugsuddannelse på sekundær- eller universitetsniveau.

AFSNIT X

Generelle og finansielle bestemmelser*Artikel 29*

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om:

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 21.

- forslag til love og administrative bestemmelser, som de påtænker at vedtage i henhold til denne forordning, herunder bestemmelser i forbindelse med artikel 12
- allerede eksisterende bestemmelser, som gør det muligt at anvende denne forordning.

2. Ved fremsendelsen af de forslag til love og administrative bestemmelser og de allerede gældende bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, forelægger medlemsstaterne en redegørelse for den forbindelse, der på regionalt plan består mellem på den ene side den pågældende foranstaltning og på den anden side landbrugets økonomiske situation og dets særlige strukturforhold.

3. For så vidt angår de forslag, der meddeles i henhold til stk. 1, første led, undersøger Kommissionen, under henvisning til deres overensstemmelse med denne forordning og under hensyntagen til dennes målsætninger og den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 1 omhandlede fælles foranstaltning er opfyldt.

Senest to måneder efter meddelelsen afgiver Kommissionen udtalelse herom efter høring af Komitéen for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne.

4. Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen teksten til de i stk. 3 omhandlede love og administrative bestemmelser umiddelbart efter deres vedtagelse.

Artikel 30

For så vidt angår de bestemmelser, der meddeles i henhold til artikel 29, stk. 1, andet led, og stk. 4, træffer Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88 senest to måneder efter meddelelsen afgørelse om, hvorvidt betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 1 omhandlede fælles aktion er opfyldt, set ud fra kravet om, at bestemmelserne skal stemme overens med nærværende forordning og de heri fastsatte mål, og at der skal være fornøden sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger.

Artikel 31

1. De af medlemsstaterne afholdte udgifter i forbindelse med aktioner i henhold til artikel 3, 4, 6 til 11, 13 til 21, 25, 26 og 28 kan refunderes af fonden. De af medlemsstaterne afholdte udgifter i forbindelse med aktioner i henhold til artikel 2 refunderes af EUGFL, Garanti- og Udviklingssektionen.

2. For de regioner, der er omfattet af mål nr. 1 som fastsat i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88, fastlægger Kommissionen satserne for Fællesskabets medfinansiering af de forskellige foranstaltninger i henhold til de kriterier og grænser, der er fastsat i artikel 13 i nævnte forordning, og efter fremgangsmåden i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88. På anmodning af en medlemsstat anvendes

disse satser for de udgifter, som medlemsstaten har afholdt fra den 1. januar 1989.

For de regioner, der ikke er omfattet af mål nr. 1, fastsættes satserne af Kommissionen på de samme betingelser; Kommissionen skal dog inden den 31. december 1992 forelægge Rådet en rapport vedlagt forslag til fastsættelse af disse satser for de kommende år.

Artikel 32

1. De foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager, kan kun komme i betragtning til Fællesskabets finansielle deltagelse, hvis de pågældende bestemmelser har været genstand for en positiv beslutning i henhold til artikel 30.

2. Fællesskabets finansielle deltagelse vedrører refusionsberettigede udgifter i forbindelse med støtte, som ydes i medfør af en beslutning, der er vedtaget efter den 31. marts 1985.

Artikel 33

1. Refusionsansøgningerne vedrører udgifter, som medlemsstaterne har afholdt i løbet af et kalenderår, og indgives til Kommissionen inden den 1. juni det følgende år.

2. Forskud kan ydes med Kommissionens samtykke.

3. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel.

Artikel 34

Medlemsstaterne kan fastsætte supplerende betingelser for gennemførelsen af de i denne forordning fastsatte støtteforanstaltninger.

Artikel 35

1. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes ret til på det område, der er omfattet af denne forordning, med undtagelse af det område, der er omfattet af artikel 2, artikel 6 til 9, artikel 11, artikel 12, stk. 2, 3 og 4, samt artikel 17, at iværksætte supplerende støtteforanstaltninger, hvis betingelser eller regler for ydelse afviger fra de heri fastsatte, eller hvis beløb overstiger de heri fastsatte lofter, under forudsætning af at disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med Traktatens artikel 92, 93 og 94.

2. Med undtagelse af Traktatens artikel 92, stk. 2, finder bestemmelserne i Traktatens artikel 92, 93 og 94 ikke anvendelse på de støtteforanstaltninger, der er omfattet af artikel 2, artikel 6 til 9, artikel 11, artikel 12, stk. 2, 3 og 4, samt artikel 17.

Artikel 36

I henhold til artikel 23 i forordning (EØF) nr. 4253/88 fastlægger medlemsstaterne effektive kontrolforanstaltninger

ger, som mindst skal indebære dels en efterprøvning af de væsentlige enkeltheder i den forpligtelse, modtageren har indgået, og af bilag og andet bevismateriale, dels kontrol på stedet med henblik på at undersøge, om oplysningerne i støtteansøgningerne svarer til de faktiske forhold.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i givet fald af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Artikel 37

1. På begrundet anmodning kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 30 bemyndige en medlemsstat til ikke at anvende de i afsnit I, II og III fastsatte ordninger i regioner eller områder, hvor naturforholdene eller risikoen for affolkning taler imod en produktionsnedsættelse. For så vidt angår Spanien kan Kommissionen desuden tage hensyn til særlige socio-økonomiske forhold i visse regioner eller områder.

Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 30 kriterierne for afgrænsning af de i første afsnit omhandlede regioner og områder.

2. Portugal kan undlade at anvende de i stk. 1 omhandlede ordninger indtil den 31. december 1994.

Artikel 38

1. Følgende særbestemmelser gælder for den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område:

- a) De i afsnit I og II fastsatte ordninger anvendes fra produktionsåret 1991/92.
- b) Der kan som undtagelse fra artikel 2, stk. 2, ydes udtagningsstøtte for kartoffelarealer.
- c) Hvis en bedrifts agerjordsarealer, i givet fald inklusive kartoffelarealer, jf. artikel 2, stk. 2, er på over 750 ha, ændres den i stk. 3 i nævnte artikel fastsatte betingelse, at der udtages mindst 20 % af disse arealer, til, at der udtages mindst 150 ha.
- d) Ved oprettelse af familiebedrifter:
  - anvendes den i artikel 5, stk. 2, første led, fastsatte betingelse ikke
  - kan Tyskland yde den i artikel 10 og 11 omhandlede støtte til landbrugere, der ikke er over 55 år. Dog er støtte til landbrugere, der er fyldt 40 år, ikke berettiget til tilskud fra fonden.
- e) Betingelserne i artikel 6, stk. 3, andet afsnit, og i artikel 9, stk. 4, første led, anvendes ikke for støtte, der ydes

til oprettelse af nye familiebedrifter eller omstrukturering af kooperative bedrifter, hvis antallet af malkekøer på de nye eller omstrukturerede bedrifter som helhed ikke overstiger antallet af malkekøer på de tidligere bedrifter.

Har Rådet den 31. december 1990 ikke fastsat den ordning, der skal gælde for ansøgninger, der fra den 1. januar 1991 indgives om støtte til investeringer i svinekødssektoren, anvendes de betingelser, som er fastsat for denne sektor i artikel 6, stk. 4, om antallet af svinepladser og i artikel 9, stk. 4, andet afsnit, andet led, ikke på støtte som ydes til nye familiebedrifter eller til omstrukturering af kooperative bedrifter, hvis antallet af svinepladser på de nye eller omstrukturerede bedrifter som helhed ikke overstiger antallet af svinepladser på de tidligere bedrifter.

- f) Det i artikel 7, stk. 2, første afsnit, fastsatte investeringsbeløb forhøjes til 140 000 ECU pr. MAE og til 280 000 ECU pr. bedrift.
- g) Ved omstrukturering af kooperative bedrifter anvendes artikel 9, stk. 5, ligeledes på sammenslutninger, der ikke har retlig status som kooperativ.
- h) Der kan i 1991 anvendes en særordning med støtte til bedrifter, der ligger i ugunstigt stillede områder, som er afgrænset efter kriterier, der fastlægges af Tyskland. I denne periode anvendes afsnit VI ikke på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område.

Udgifterne til denne særordning er ikke berettigede til tilskud fra fonden.

2. Stk. 1, litra b) til g), anvendes indtil den 31. december 1993.

Inden udgangen af 1992 forelægger Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om gennemførelsen og udviklingen af strukturinterventionerne og -foranstaltningerne. I lyset af de opnåede resultater og situationens udvikling kan Kommissionen i givet fald forelægge forslag med henblik på at øge disse foranstaltningers effektivitet.

Artikel 39

De foranstaltninger, der er omhandlet i afsnit II og VII, finder anvendelse indtil den 30. juni 1990.

Inden nævnte dato forelægger Kommissionen Rådet en rapport om deres gennemførelse og herunder om udviklingen i omkostningerne herved.

Inden nævnte dato træffer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal afgørelse om forlængelse af foranstaltningernes anvendelsesperiode.

Er der ikke truffet nogen afgørelse på dette tidspunkt, forlænges anvendelsesperioden med to år.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 40

1. Forordning (EØF) nr. 797/85 og (EØF) nr. 1760/87 ophæves.

Artikel 41

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1991.

På Rådets vegne

P. BUKMAN

Formand

BILAG I

Omregningstabel for kvæg, enhovede dyr, får og geder til storkreaturenheder som omhandlet i artikel 6, stk. 5, og artikel 19, stk. 1, litra a)

Tyre, køer og andet kvæg over to år, enhovede dyr over seks måneder	1,0 storkreatur
Kvæg fra seks måneder til to år	0,6 storkreatur
Får	0,15 storkreatur
Geder	0,15 storkreatur

Koefficienterne for hundyr af får og geder finder anvendelse på de i artikel 6, stk. 5, og artikel 19, stk. 1, anførte beløb pr. storkreaturenhed.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 797/85	Forordning (EØF) nr. 1760/87	Nærværende forordning
Artikel 1		Artikel 1
Afsnit 01: Artikel 1a, stk. 1		Afsnit I: Artikel 2, stk. 1
Artikel 1a, stk. 2		Artikel 2, stk. 2
Artikel 1a, stk. 3		Artikel 2, stk. 3
Artikel 1a, stk. 3a		Artikel 2, stk. 4
Artikel 1a, stk. 4		Artikel 2, stk. 5
Artikel 1a, stk. 5		Artikel 2, stk. 6
Artikel 1a, stk. 6		Artikel 2, stk. 7
Artikel 1a, stk. 7		Artikel 2, stk. 8
Artikel 1a, stk. 8		Artikel 2, stk. 9
Afsnit 02: Artikel 1b		Afsnit II: Artikel 3
Afsnit 03: Artikel 1c		Afsnit III: Artikel 4
Afsnit I: Artikel 2		Afsnit IV: Artikel 5
Artikel 3, stk. 1		Artikel 6, stk. 1
Artikel 3, stk. 2		Artikel 6, stk. 2
Artikel 3, stk. 3		Artikel 6, stk. 3
Artikel 3, stk. 4		Artikel 6, stk. 4
Artikel 3, stk. 4a		Artikel 6, stk. 5
Artikel 3, stk. 5		Artikel 6, stk. 6
Artikel 4		Artikel 7
Artikel 5		Artikel 8
Artikel 6		Artikel 9
Artikel 7		Artikel 10
Artikel 7a		Artikel 11
Artikel 8		Artikel 12
Afsnit II: Artikel 9		Afsnit V: Artikel 13
Artikel 10		Artikel 14
Artikel 11		Artikel 15
Artikel 12		Artikel 16
Afsnit III: Artikel 13		Afsnit VI: Artikel 17
Artikel 14		Artikel 18
Artikel 15		Artikel 19
Artikel 17		Artikel 20
Afsnit V: Artikel 19		Afsnit VII: Artikel 21
Artikel 19a		Artikel 22
Artikel 19b		Artikel 23
Artikel 19c		Artikel 24
Afsnit VI: Artikel 20		Afsnit VIII: Artikel 25
Artikel 20a		Artikel 26
Artikel 20b		Artikel 27
Afsnit VII: Artikel 21		Afsnit IX: Artikel 28

Forordning (EØF) nr. 797/85	Forordning (EØF) nr. 1760/87	Nærværende forordning
<p>Afsnit VIII: Artikel 24 Artikel 25 Artikel 26 Artikel 27 Artikel 28, stk. 1 Artikel 28, stk. 3 Artikel 28, stk. 4 Artikel 30 Artikel 31 Artikel 31a Artikel 32a Artikel 32b</p> <p>Afsnit IX: Artikel 33 Artikel 34 — Artikel 35</p> <p>Bilag</p>	<p>Artikel 6</p>	<p>Afsnit X: Artikel 29 Artikel 30 Artikel 31 Artikel 32 Artikel 33, stk. 1 Artikel 33, stk. 2 Artikel 33, stk. 3 Artikel 34 Artikel 35 Artikel 36 Artikel 37 Artikel 38 Artikel 39</p> <p>Afsnit XI: — — Artikel 40 Artikel 41</p> <p>Bilag I</p>

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 8. juli 1991

om vedtagelse af et særprogram for forskning og teknologisk udvikling inden for informationsteknologi (1990-1994)

(91/394/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 Q, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har ved sin afgørelse 90/221/Euratom, EØF ⁽⁴⁾ vedtaget tredje rammeprogram for Fællesskabets indsats inden for forskning og teknologisk udvikling (1990-1994), som bl.a. fastsætter, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres inden for informationsteknologi; nærværende beslutning skal træffes i lyset af den i præambelen til ovennævnte afgørelse anførte begrundelse;

ifølge Traktatens artikel 130 K iværksættes rammeprogrammet ved hjælp af særprogrammer, der udarbejdes i forbindelse med hver enkelt foranstaltning;

ud over særprogrammet for menneskelige ressourcer og mobilitet er det nødvendigt at fremme uddannelsen af forskere og ingeniører i forbindelse med dette program;

i henhold til artikel 4 i og bilag I til afgørelse 90/221/Euratom, EØF omfatter det beløb, der skønnes nødvendigt til hele rammeprogrammet, et beløb på 57 mio. ECU til den centrale handlingsplan til udbredelse og udnyttelse af resultaterne, som skal fordeles proportionalt på de til særprogrammerne afsatte beløb;

ifølge afgørelse 90/221/Euratom, EØF skal Fællesskabets forskningsindsats navnlig sigte mod at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for den europæiske industri, bl.a. inden for de strategiske områder af den avancerede teknologi, og at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne; ifølge afgørelsen er en fællesskabsaktion ligeledes berettiget, hvis forskningen bidrager til blandt andet at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet og til at fremme dets generelle harmoniske udvikling, samtidig med at kravet om videnskabelig og teknisk kvalitet opfyldes; forskningsprogrammet inden for informationsteknologi skal bidrage til virkeliggørelsen af disse mål;

det er nødvendigt i videst muligt omfang at få små og mellemstore virksomheder (SMV) til at deltage i dette program; der skal tages hensyn til deres særlige behov, uden at dette berører programmets videnskabelige og tekniske kvalitet;

opbygningen eller konsolideringen af et særligt europæisk industripotential inden for disse teknologier er en bydende nødvendighed; programmet må derfor tage sigte på forskningsinstitutioner, foretagender, herunder SMV, og andre organer etableret i Fællesskabet, som er de bedst egnede til at nå disse mål;

⁽¹⁾ EFT nr. C 174 af 16. 7. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 30 af 6. 2. 1991, s. 16, og afgørelse af 13. juni 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. C 41 af 18. 2. 1991, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 28.

informationsteknologier får stadig større udbredelse inden for alle grene af økonomien og samfundet; de øger i afgørende grad konkurrenceevnen inden for industri og tjenesteydelser og forbedrer såvel arbejdsvilkår som talrige af privatlivets aspekter; informationsteknologier kræver en omfattende forsknings- og udviklingsindsats, hvorfor der er behov for samarbejde på tværs af grænserne; mikroelektronik, informationsbehandlingssystemer og programmel til erhvervsmæssig og privat brug, datamatintegreret produktion og den tilsvarende grundforskning er blevet nævnt som prioriteter i afgørelse 90/221/Euratom, EØF;

grundforskningen bør fremmes efter behov i hele Fællesskabet;

der bør i forbindelse med dette program foretages en vurdering af de økonomiske og sociale virkninger samt de eventuelle teknologiske risici;

Udvalget for Videnskabelig og Teknisk Forskning (CREST) er blevet hørt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Et særprogram for Fællesskabet for forskning og teknologisk udvikling inden for informationsteknologi, i det følgende benævnt »programmet«, som beskrevet i bilag I, vedtages for perioden fra 8. juli 1991 til 31. december 1994.

Artikel 2

1. Det beløb, der skønnes nødvendigt til programmets gennemførelse, beløber sig til 1 338,48 mio. ECU, herunder medregnet udgifter til personale og administration på 94 mio. ECU.

2. En vejledende fordeling af beløbet findes i bilag II.

3. Træffer Rådet en afgørelse i henhold til artikel 1, stk. 4, i afgørelse 90/221/Euratom, EØF, tilpasses nærværende beslutning i overensstemmelse dermed.

Artikel 3

De nærmere bestemmelser for programmets gennemførelse, herunder satsen for Fællesskabets finansielle deltagelse, er anført i bilag III.

Artikel 4

1. I det andet år af programmets gennemførelse tager Kommissionen det op til fornyet vurdering og forelægger

Europa-Parlamentet og Rådet resultaterne heraf i en rapport, der i givet fald ledsages af ændringsforslag.

2. Ved programmets udløb lader Kommissionen en gruppe uafhængige eksperter foretage en evaluering af resultaterne. Denne gruppes rapport, der ledsages af Kommissionens bemærkninger, forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

3. De i stk. 1 og 2 nævnte rapporter udarbejdes under hensyn til de målsætninger, der er opstillet i bilag I til denne beslutning, og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i afgørelse 90/221/Euratom, EØF.

Artikel 5

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af programmet.

2. I de kontrakter, Kommissionen indgår, fastlægges parternes rettigheder og forpligtelser, herunder regler for udbredelse, beskyttelse og udnyttelse af forskningsresultaterne, i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af Traktatens artikel 130 K, stk. 2.

3. I overensstemmelse med målsætningerne i bilag I udarbejdes der et arbejdsprogram, som i givet fald ajourføres. I dette program fastlægges detaljerede målsætninger, arten af de projekter, der skal gennemføres, og de finansielle bestemmelser, der skal vedtages i denne forbindelse. Kommissionen udarbejder indkaldelser af projektforslag på grundlag af arbejdsprogrammet.

Artikel 6

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder fra forslagets forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen:

- for så vidt angår de spørgsmål, som henhører under artikel 7, stk. 1, andet til ottende led
- medmindre Rådet, for så vidt angår de spørgsmål, som henhører under artikel 7, stk. 1, første led, med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 7

1. Den i artikel 6 fastsatte procedure anvendes i forbindelse med:

- opstillingen og ajourføringen af det arbejdsprogram, som er omhandlet i artikel 5, stk. 3
- undtagelserne fra de generelle regler i bilag III
- vurderingen af de i bilag III omhandlede forskningsprojekter og ledsageforanstaltninger samt af beløbet for Fællesskabets anslåede bidrag til disse projekter og foranstaltninger, når beløbet overstiger 1 mio. ECU årligt
- deltagelse i enhver foranstaltning af organisationer og virksomheder fra tredjelande som omhandlet i artikel 8
- indholdet af udbuddene
- enhver tilpasning af den vejledende fordeling af beløbet i bilag II
- foranstaltninger til evaluering af programmet
- reglerne for udbredelse, beskyttelse og udnyttelse af programmets forskningsresultater.

2. Når Fællesskabets bidrag i medfør af stk. 1, tredje led, ikke overstiger 1 mio. ECU årligt, underretter Kommissio-

nen udvalget om forskningsprojekterne og ledsageforanstaltningerne samt om resultaterne af evalueringen af dem.

Kommissionen underretter ligeledes udvalget om iværksættelsen af de samordnede aktioner, som er omhandlet i bilag III.

Artikel 8

1. Kommissionen bemyndiges til i overensstemmelse med Traktatens artikel 130 N at føre forhandlinger om internationale aftaler med tredjelande, som deltager i COST, navnlig EFTA-medlemslandene og landene i Central- og Østeuropa, med henblik på at knytte dem til hele programmet eller til en del deraf.

2. Når der er indgået rammeaftaler om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem Fællesskabet og europæiske tredjelande, kan organer og virksomheder, som er etableret i disse lande, få adgang til at deltage i en aktion under programmet efter procedurerne i artikel 6 og kriteriet om gensidig fordel.

3. Intet organ, der er etableret uden for Fællesskabet, og som deltager i en foranstaltning under programmet, kan blive omfattet af Fællesskabets finansiering af programmet. Det pågældende organ deltager i de generelle administrationsomkostninger.

Artikel 9

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1991.

På Rådets vegne

W. KOK

Formand

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNISKE MÅL SAMT INDHOLD

Retningslinjerne i tredje rammeprogram (1990-1994), dets videnskabelige og tekniske målsætninger, samt de overvejelser, der ligger til grund for rammeprogrammet, udgør en integrerende del af programmet.

Afsnit I.1.A i bilag II til rammeprogrammet udgør en integrerende del af programmet.

Nedenfor følger en nærmere gennemgang af programmets indhold beskrevet på baggrund af ovennævnte elementer.

Programmet udgør en ny fase i Det Europæiske Strategiske Program for Forskning og Udvikling vedrørende Informationsteknologi (ESPRIT-programmet), der tager sigte på ny teknologi.

De store arbejdsområder, hvortil der vil blive ydet støtte, er beskrevet nedenfor. Formålet med arbejdet er at bygge videre på resultaterne af ESPRIT I og ESPRIT II samt at støtte arbejdet på områder, hvor den europæiske informationsteknologiindustri (IT-industri) har markeret sin stærke teknologiske position samt sætte ind på de områder, hvor den har sine svage punkter.

Programmet omfatter fem områder:

område 1: mikroelektronik

område 2: informationsbehandlingssystemer og programmel

område 3: avancerede systemer til erhvervmæssig og privat brug; periferiudstyr

område 4: datamatintegreret produktion og teknik

område 5: grundforskning

Nogle af de større projekter kan eventuelt dække flere områder, f.eks. inden for åbne mikroprocessorsystemer.

Ledsageforanstaltningerne omfatter teknologioverførsel og uddannelse inden for hvert af områderne. Herunder hører særlige aktioner, der tager sigte på at give mindre centralt beliggende organisationer bedre muligheder for at deltage i Fællesskabets aktiviteter inden for forskning og udvikling (FoU) på det informationsteknologiske område for at udnytte resultaterne. Aktionerne omfatter også indsamling af information både inden for selve programmet og fra informationsteknologi-kredse (IT-kredse) generelt, uddannelsesforanstaltninger med henblik på at højne kvalifikationsniveauet blandt forskere og ingeniører med forbindelse til programmets mål samt foranstaltninger, der tager sigte på at udbrede kendskabet til de nye muligheder og resultater, herunder standardiseringsorienterede resultater, og at skabe større synergi, både mellem deltagerne indbyrdes og i IT-kredse. Ydermere omfatter foranstaltningerne informationsudvekslingssystemer for programdeltagerne i informationsudvekslingssystemet (IES) og deltagerne i EUREKA-projektet Samarbejde om OSI-netsammenkobling i Europa (COSINE). Nærmere detaljer om projekterne vil blive stillet til rådighed i nært samarbejde med Fællesskabets forsknings- og udviklingsinformationsservice (CORDIS). Disse foranstaltninger skal supplere andre igangværende aktiviteter på fællesskabs-, nationalt og internationalt niveau, idet der vil blive taget hensyn til kravene om subsidiaritet samt økonomisk og social sammenhæng.

Hvor det er nødvendigt, vil der blive taget hensyn til den virkning, programmets aktioner har, såvel samfundsmæssigt som for den enkelte bruger.

OMRÅDE 1: MIKROELEKTRONIK

Inden for mikroelektronik, der udgør det nødvendige teknologiske grundlag for informationsteknologi og telekommunikation, vil de tre vigtigste strategiske aktioner være

- at bidrage til at befæste et europæisk teknologigrundlag, på hvilket den fremtidige produktionsevne for så vidt angår et bredt udvalg af avancerede integrerede kredsløb (IC) kan baseres. Dette kan ske ved at stimulere udnyttelsen og videreudviklingen af det arbejde, der er blevet udført under de tidligere faser af ESPRIT og under de nationale programmer. Der vil blive udført strategisk arbejde med meget avancerede submikron CMOS-teknologier i synergi med JESSI-projektet (Joint European Submicron Silicon project), idet der tages hensyn til de forskellige forskningsaktiviteter, der udføres under EF-programmer og EUREKA, samt nødvendigheden af at undgå overlappinger og af at imødekomme kravene om at sikre sammenhængen og subsidiaritetsprincippet

- at styrke EF's kapacitet for så vidt angår forløb, konstruktion, produktion, afprøvning og anvendelse af avancerede og pålidelige integrerede kredsløb
- at udnytte alle de eksisterende ressourcer og sikre bred deltagelse af så mange parter som muligt (store og små virksomheder, producenter og brugere, universiteter og forskningscentre) i EF. Der vil især blive lagt vægt på nye applikationer, som udvikles af de endelige brugere.

Vægten vil blive lagt på applikationsspecifikke integrerede kredsløb (Application Specific Integrated Circuits — ASIC). Disse omfatter multifunktionskredsløb, kredsløb med høj pakningstæthed, højhastighedskredsløb, optoelektroniske kredsløb, avancerede effektkredsløb (smart power), nyt udstyr, ny produktionsteknologi og nye materialer til avancerede integrerede kredsløb.

Arbejdet med IC'er med høj pakningstæthed vil blive koncentreret om $0,5 - 0,3 \times 10^{-6}$ Si CMOS teknologi. Udover det arbejde, der specifikt vedrører halvlederprocessen og materialeteknologi, vil der blive udviklet CAD-værktøjer og -systemer der kan anvendes til konstruktion og afprøvning af mere komplekse niveauer (blandede logik- og lagerkredse bestående af mellem 4 og 8 millioner transistorer).

Arbejdet med hurtigt arbejdende integrerede kredsløb kommer til at omfatte både bipolar og III-V teknologi til digitale og analoge kredsløb. Arbejdet omfatter halvlederteknologi og -materialer samt de specifikke aspekter i forbindelse med konstruktion og afprøvning af hurtigt arbejdende integrerede kredsløb (f.eks. til digitale integrerede højfrekvenskredsløb).

Aktiviteter, der nu er blevet af afgørende betydning, og som fortjener særlig opmærksomhed, omfatter udstyr, materialer (III-V-baseret, Si-relateret og innovative), produktionsvidenskab og -teknologi, såvel som indkapsling og forbindelsesetablering (herunder både elektriske og optiske løsninger). Arbejdet herindenfor tager sigte på alle de aspekter, der må tilgodeses for at kunne producere billigere integrerede kredsløb af høj kvalitet og for at kunne forbedre den europæiske IC-industris produktionsevne. Dette omfatter FoU i udstyrsteknik, automatisering, clean-room teknologi og kvalitetsstyring. Et af de vigtigste mål vil være at udbygge samarbejdet mellem producenter af udstyr og integrerede kredsløb, hvilket er en afgørende faktor for udviklingen af den type udstyr, der kræves til de meget nøjagtige geometrier og store wafers på de mest avancerede integrerede kredsløb. Med hensyn til design skal arbejdet inden for udvikling af værktøj, forbedring og integration af CAD-systemer samt udvidelsen af standardiseringsarbejdet, herunder især ved udvikling af fælles CAD-rammer, afspejle brugernes behov. For mikrobølge- og optoelektroniske kredsløb vil der blive gjort en indsats for at forbedre produktionsniveauet og omkostningseffektiviteten ved udbredt anvendelse af disse kredsløb i satellitter, telekommunikation, instrumentering og dataprocesser.

Det forberedende arbejde med integrerede systemer med større performans og mindre dimensioner og lavere omkostninger vil betyde fremskridt i retning af et »system on a chip«, idet der skal udvikles fleksible processer, der gør det muligt at kombinere forskellige funktioner, herunder digitale og analoge funktioner, ikke-flygtigt lager, lav spænding, effektomkobling og sensorer på én enkelt chip. Disse funktioner skal integreres i en standard submikron digital CMOS-proces. Den øgede proceskompleksitet kræver særlige foranstaltninger, hvis der skal opnås et tilstrækkeligt stort udbytte. Der bliver også brug for særlige CAD-værktøjer, der f.eks. kan simulere de forskellige funktioner på chippen.

Det langsigtede og mest fornyende arbejde inden for mikroelektronik vil blive udført under hensyn til de opnåede resultater af og målsætningerne for grundforskningen, idet der således sikres generel sammenhæng på dette område inden for programmets rammer.

Teknologioverførsel, uddannelse og andre ledsageforanstaltninger vil blive iværksat, hvor der findes et specifikt behov for at skabe tættere forbindelser og adgang til IC-forsyningskilder i Europa. Der vil især blive truffet en samlet række foranstaltninger, som bygger på resultaterne af projekter vedrørende applikationsspecifikke integrerede kredsløb, og som falder i tråd med de initiativer, der tages for at støtte og stimulere små og mellemstore virksomheder med hensyn til brug af mikroelektronik; der vil blive igangsat foranstaltninger til afhjælpning af de forskellige mangler i ekspertisehenseende, der er af en sådan art, at de kun kan afhjælpes i samarbejde med industrien (f.eks. hvor det er påkrævet med adgang til industrifaciliteter).

OMRÅDE 2: INFORMATIONSBEHANDLINGSSYSTEMER OG PROGRAMMEL

Inden for informationsbehandlingssystemer og programmel bør man især koncentrere sig om at udnytte potentielle teknologiske og radikalt nye concurrency-baserede arkitekturer, at finde bedre grænseflader for at imødekomme de endelige brugeres behov og at fremme indførelsen af nye teknologier til fremstilling af programmel.

Concurrency-baserede arkitekturer betrages som nøglen til en radikal forbedring af datamaters ydeevne i forhold til deres pris. Arbejdet på dette felt skal munde ud i et vist minimumssæt af maskinarkitekturer, der kan anvendes til udvalgte applikationer med omkring 10^5 beregningslementer. Concurrency-baserede systemer vil gøre det lettere at give systemerne større drifts- og datasikkerhed. Arbejdet bør tage udgangspunkt i brugernes behov og være

baseret på standarder til støtte for nye systemer og tjenester. Avancerede forsøg med validering og synkronisering af særligt udvalgte parallelle arkitekturer kan eventuelt medtages. Der vil blive taget hensyn til de behov, som distribueret edb og tidstro applikationer fremkalder. Man vil i særlig grad koncentrere sig om tætkoblede og homogene systemer. Der skal forskes i operativsystemer, der på allerede eksisterende systemer giver mulighed for fælles udnyttelse af information, og nye parallelle operativsystemer og -sprog. Der vil blive gennemført »enabling research« angående højperformante tekniske og videnskabelige arbejdsstationer baseret på parallel-arkitekturer. Dette vil bygge på allerede eksisterende arbejde og skal indgå i planer for efterfølgende udnyttelse i selve erhvervslivet eller gennem andre mekanismer såsom EUREKA. Samtidig med den omfattende forøgelse af edb-potentiellet opstår der et behov for at styre og forarbejde store forøgelser af den mængde oplysninger, som i øjeblikket står til rådighed. De eksisterende teknologier for forvaltning af data skønnes kun at kunne dække 5 % af de oplysninger, der står til rådighed for en gennemsnitsorganisation, og dog er oplysninger i stadig stigende grad organisationens vigtigste aktiv. Der er behov for nye teknologier baseret på en konvergens af kundskabsrelaterede teknikker og parallel-arkitekturer. Sådanne teknologier skal kunne klare mængder og hastigheder, der er adskillige gange større end dem, der arbejdes med i dag. Registret af datatyper og media bør udvides betydeligt.

I fremtidens datamater bliver der ikke blot behov for bedre og mere driftssikker performans, men også for bedre grænseflader for at opfylde de endelige brugeres behov, og det vil navnlig sige menneske/maskine-grænseflader. Der skal arbejdes med værktøjer til styring af brugergrænsefladen. Arbejdet skal bygge på allerede opnåede resultater, og vægten vil blive lagt på systemer, der tager sigte på opfattelse og syntese af meget kompleks signalinformation. Dette gælder specielt forståelse af menneskelig tale og af billeder. Til sådanne grænseflader skal der ikke blot bruges traditionelle teknikker med forbedret integration, men i stadig større udstrækning forståelse af menneskelig tale, anvendelse af bevægelig grafik og indførelse af nye teknikker for vekselvirkning mellem bevægelse og gestus. Endvidere kræves det i stadig større grad, at systemerne kan samvirke med deres eksterne miljø på fuldstændig automatisk vis via billede, lyd eller andre sanselementer. Behovet for automatisk kontrol og billedfortolkning stiger hurtigt og dækker applikationer fra forbedret industriel robotteknologi over miljøovervågning til lægelig afbildning. Særlig relevant er arkitekturer, der vil omfatte en række sanseapparaturer, og som skal klare en stadig længere række signaltyper og -hastigheder samt tidstro fortolkning.

I de fleste IT-systemer udgør programmelkomponenten nu det største omkostningselement. Den begrænsede produktionskapacitet i den europæiske programmelindustri betragtes nu som det mest kritiske problem på IT-området. Værktøjer og metoder, der tager sigte på systemintegration og større programmelproduktivitet, vil blive søgt forbedret på de områder, hvor der kan forventes væsentlige fremskridt, f.eks. i tidstro applikationer. Arbejdet vil bygge på standarder, der allerede eksisterer, eller som er under udarbejdelse, og være rettet mod en harmonisering på EF-plan. Der vil blive udvist særlig opmærksomhed med hensyn til programmelportabilitet, genbrugelighed og fremstilling af standardiserede moduler. Der vil igen blive lagt vægt på forbedring af produktivitet, kvalitet og sikkerhed, herunder specielt indførelse af moderne design-metoder. Industrimodning af programmeludviklingsværktøjer og -miljøer vil blive støttet gennem demonstration af applikationer. Herunder hører industrimodning af videnteknik, blandt andet i den udstrækning, dette supplerer allerede eksisterende konventionel systembygningsteknik.

Der vil blive truffet foranstaltninger til at fremme indførelsen af ny programmelproduktionsteknik og til generelt at fremme kvalifikationsniveauet. Dette omfatter uddannelse med sigte på industriens behov. Disse foranstaltninger kommer til at bygge på resultaterne fra ESPRIT-programmet, EUREKA-programmet og de af medlemsstaternes programmer, der vedrører forskning i industrimetoder og -værktøjer. Aktiviteterne skal nøje samordnes med og supplere eksisterende dissemineringsmekanismer, og de eksisterende mekanismer vil blive brugt, hvor det er muligt.

OMRÅDE 3: AVANCEREDE SYSTEMER TIL ERHVERVSMÆSSIG OG PRIVAT BRUG; PERIFERIUDDSTYR

Avancerede systemer til erhvervsmæssig og privat brug tager sigte på funktionsintegration i erhvervslivet og hjemmet. Endnu et sigte er at gøre brugen af systemerne lettere. Standardforberedende arbejde vil blive tillagt særlig høj prioritet. Distribueret edb, herunder databasestyring, og ligeledes de tilsvarende arbejdsstationer, samt mikroprocessorsystemer og -teknologi vil blive genstand for stor opmærksomhed i dette arbejde. Arbejdet med distribueret edb skal i særlig grad koncentreres om løst koblede og heterogene systemer. Der vil i det fornødne omfang blive gennemført forsøg med systemsikring. I denne forbindelse skal der demonstreres integration af værktøjer og faciliteter i specifikke applikationer af reel interesse for brugerne og integration af forskellige aktivitetsstrømme, der kan føre til mere effektiv dataudveksling mellem organisationerne.

Der skal forskes i to områder, som er nært knyttet til hinanden.

Forsknings- og udviklingsarbejdet (FoU-arbejdet) i integrerede erhvervsorienterede systemer tager sigte på informationsudvekslingen mellem en virksomheds forskellige afdelinger og lokaliteter, og muliggør en tæt integration af forskellige aktiviteter mellem de forskellige funktionsenheder. Heri indgår integrering af mobilterminaler i erhvervsorienterede informationssystemer, hvor der skal knyttes nære forbindelser til det

arbejde, som udføres under særprogrammerne for kommunikationsteknologi og telematiksystemer. I denne forbindelse spiller systemer for kooperativt arbejde en vigtig rolle. Kooperativt arbejde bygger på systemer, der giver adgang til funktioner som kooperativ tekstafhandling, fil-processering, projektstyring, beslutningstagning, uformel interaktion, problemafgrænsning og konferencer. Et andet strategisk vigtigt forskningsområde er åbne systemer til integrering af heterogene programmelkomponenter til støtte for forskellige applikationer, herunder multimediesystemer. Forbedring af arbejdsforhold og arbejdskvalifikationer tillægges stor betydning.

FoU-arbejdet med intelligente boliger samt intelligente virksomheds- og kontorbygninger kommer i en vis grad til at minde om arbejdet med integrationen i erhvervslivet, omend grænserne er trukket noget anderledes med hensyn til funktionalitet og omkostninger. Der skal navnlig tages hensyn til aspekterne vedrørende forbrugerelektronik. Arbejdet vil omfatte behovsanalyse, funktionsspecifikationer og standardforberedende arbejde, og vil tage sigte på at integrere IT med andre funktioner såsom sikkerhed, herunder beskyttelse af privatlivets fred, tale- og dokumentkommunikation, opvarmning, belysning og styring af energiforbruget. Forskellige aspekter vedrørende livskvalitet, såsom ergonomi og bedre arbejdsforhold, er af særlig betydning.

I forbindelse med erhvervsorienterede og private systemer antager periferienheder en særlig betydning. Målet med FoU-arbejdet inden for periferienheder er effektiv systemintegrering baseret på åbne standarder og styrkelse af det videnskabelige og teknologiske grundlag for fremstilling af periferienheder i nye udgaver, som både er driftssikre og billige, og som kan masseproduceres. Hvis man ved hjælp af FoU skal give den europæiske industri et genopsving inden for komponenter og delmontager til fremstilling af periferienheder, må der etableres synergi mellem den producerende og den forbrugende industri, og samtidig hermed må man nå op over en vis kritisk masse.

Arbejdet med periferiteknologi vil blive koncentreret om udvalgte områder, som rummer muligheder for en europæisk produktion, og hvor der er gode udsigter for udnyttelse. Arbejdet vil omfatte FoU-aspekter i forbindelse med specifik periferiteknologi for periferienheder i nye udgaver. Vægten vil blive lagt på fladpanelteknologi, magnetisk/optiske lagringssystemer, anslagsfri printteknologi og scanningteknologi. Produktudvikling vil ikke blive støttet, men det ventes, at arbejdet vil blive knyttet til planer for efterfølgende udnyttelse, som vil blive gennemført af industrien selv eller f.eks. gennem EUREKA-programmet.

Der vil blive gennemført teknologioverførsel af særlig art og uddannelsesforanstaltninger inden for avancerede systemer til erhvervmæssig og privat brug og periferienheder. Disse omfatter demonstration af avancerede IT-løsninger med specielt sigte på mindre virksomheder.

OMRÅDE 4: DATAMATINTEGRERET PRODUKTION OG TEKNIK

Arbejdet tager sigte på at tilvejebringe det fornødne teknologiske grundlag for åbne systemer, flerleverandørsystemer og distribueret drift i tekniske miljøer og produktionsmiljøer samt bidrage til en bedre integration af avancerede IT-systemkomponenter i den ingeniørtekniske industri. Arbejdet skal centreres om nye generationer af den basale teknologi for datamatintegreret produktion og om demonstration af disses anvendelighed inden for udvalgte produktionsområder og andre ingeniørtekniske områder. Der skal etableres komplementaritet med særprogrammet om industri- og materialeteknologi. Datamatintegreret produktion og teknik vil omfatte udviklingen af avancerede løsninger, systemer, værktøjer og metoder, som skal gennemføres i samarbejde med førende brugere, hvor det er hensigtsmæssigt.

FoU-arbejdet omfatter både teknologiske infrastrukturer og applikationsforsøg. Teknologiske infrastrukturer omfatter forskning i avanceret teknik til datamatintegreret produktion, metoder og værktøjer til fremme af produktionsorienterede og ingeniørtekniske applikationer inden for de forskellige felter, hvor IT har særlig strategisk betydning. Programmaspekterne får stadig større betydning i denne forbindelse. Den valgte fremgangsmåde tager sigte på bedre omkostningseffektivitet, større fleksibilitet og højere kvalitet og baseres på de principper, der gælder for åbne systemer, støttet på passende standardforberedende arbejde, idet der samtidig skal tages hensyn til, at mange ingeniørtekniske virksomheder kendetegnes ved, at de forskellige afdelinger ligger forskellige steder, og at de har ikke kun én, men mange leverandører. Blandt emnerne indgår logistik og distribution, kommunikation og arkitekturer for ingeniørtekniske applikationer, styring af industriprocesser, ingeniørteknisk konstruktion, robotteknologi og udstyrteknologi (styrings- og måleinstrumenter), mekatronik og mikrosystemer. Der skal udvikles on-line kvalitetssikringsteknologi med sigte på, at produkter og processer kan fungere sikkert og pålideligt i hele deres levetid.

På basis af de resultater, der allerede er opnået under ESPRIT-programmet, skal der foretages nye ingeniørtekniske afprøvninger. I arbejdet deltager systemintegrations- og programmelproducenter og fabrikanter af datamater og kommunikationsudstyr, værktøjsmaskiner, robotter, selvdrevne køretøjer, kraner, elektronik, styrings- og måleinstrumenter, følere og aktuatorer. Arbejdet skal geares til små og mellemstore virksomheder, der udgør størsteparten af alle ingeniørtekniske virksomheder, samt de store brugere, som er førende inden for anvendelse af avanceret teknologi. Der vil fortsat blive lagt stor vægt på samarbejde mellem brugere og leverandører.

Applikationsforsøg, der fokuserer på standarder og sædvanekodekser, og som søger at validere avancerede IT-løsninger, vil blive gennemført inden for enkeltkomponentproduktion, forarbejdningsindustrien, masseproduktion og andre udvalgte ingeniørtekniske applikationer. I denne forbindelse kan man også komme ind på de særlige krav i relation til masseproduktion. Der vil blive lagt vægt på mindre forurenende industrioperationer.

Den eksisterende profil af menneskelige ressourcer på området opfylder endnu ikke behovene inden for avanceret produktion og den ingeniørtekniske industri. Dette forhold vil virke hæmmende på fremskridtet, hvis der ikke hurtigt rettes op herpå. En forudsætning for, at teknologioverførsel og uddannelse kan få den tilsigtede virkning, er, at der anvendes tværfaglige metoder, at der sørges for en meget høj grad af involvering af brugerne, og at disse knyttes tæt til FoU-arbejdet, i nogle tilfælde endog som en integrerende del af større projekter. Et stort antal aktører, navnlig små og mellemstore virksomheder, vil således få gavn af resultaterne af programmet, ikke blot ved at deltage i FoU-projekter, men gennem specifik teknologioverførsel og uddannelse. Specielt tilrettelagte uddannelsesaktioner vil også give studenter og nyuddannede mulighed for at deltage i demonstrationsprojekter.

OMRÅDE 5: GRUNDFORSKNING

Grundforskningsaktionerne bidrager til at vedligeholde og udvide den viden og den ekspertise, der er det egentlige videnskabelige grundlag for europæisk informationsteknologi. Grundforskningsaktioner gennemføres inden for udvalgte områder, idet udvælgelsen baseres på

- de muligheder, arbejdsområdet indebærer med hensyn til fremtidige gennembrud eller store fremskridt, også selv om arbejdet ikke umiddelbart ser ud til at kunne finde konkret anvendelse. Der vil blive lagt særlig vægt på emner, som ventes at rumme langsigtede muligheder for industrien
- arbejdsområdets muligheder for at drage fordel af den merværdi, som et samarbejde på europæisk grundlag repræsenterer
- arbejdsområdets placering, dvs. at det ligger forud for FoU-arbejdet, samtidig med at det kan bidrage til programmets generelle målsætning
- muligheden for, at arbejdsområdet kan bidrage til en styrkelse af båndene mellem de forskellige fag.

Der er planlagt forskning i low-noise og højhastigheds-elementer, der bygger på brug af lave temperaturer og nye materialer, der er superledende ved høje temperaturer. Behovet for komponenter med ultrahøj kompleksitet, der vil komme til at danne hardware-grundlaget i de fremtidige højparallelle systemer, forudsætter forskning i elektroniske kredsløb i nanometer-målestok. Herunder hører undersøgelser af, hvilke fysiske egenskaber organiske og optiske materialer med stort potentiel for anvendelse i IT-komponenter og -systemer udviser. Der vil blive sørgt for komplementaritet med arbejdet inden for den materialeforskning, der gennemføres som led i særprogrammet om industri- og materialeteknologi. Forskningen i de fremtidige hardware-muligheder vil blive suppleret med det arbejde, der udføres inden for de seneste metoder for hardware-design.

Hvis der skal gøres fremskridt med hensyn til en mere effektiv programmeludvikling og fremskridt inden for edb-systemer generelt, forudsætter det detaljerede formelle systembeskrivelser. Der skal derfor forskes i datamatikkens logiske og algebraiske grundlag, således at der kan etableres de fornødne rammer for udvikling af concurrency-baserede systemer, effektive parallel- og sekvensalgoritmer, specificerings- og verificeringsteknik, samt næste generation af programmeringssprog og -algoritmer. Med sigte på at skabe driftssikre distribuerede systemer skal grundforskningen derfor koncentreres om udvikling af pålidelige distribuerede systemer og integrerede databaser.

Grundlaget for kunstig intelligens udviser stadig visse mangler, der hæmmer mulighederne for at gennemføre de fornødne forbedringer inden for mange arbejdsområder, hvor der er behov for at indføre mere intelligente systemer og metoder end den nu disponible edb- og netteknik. Med henblik på afhjælpning heraf vil grundforskningen blive koncentreret om højparallelitet, neutrale edb-strukturer og andre områder af kritisk betydning på området, herunder håndtering af usikkerhedsfaktorer og videnrepræsentation, teorier vedrørende automatisk produktion samt menneske/maskine-interaktion.

Formålet med foranstaltningerne på teknologioverførsels- og uddannelsesområdet vil være at etablere og opretholde nære forbindelser til de industriorienterede aktiviteter i programmet.

Som led i grundforskningen skal der på universiteter og i forskningscentre tages fat på det voksende problem med mangelen på kvalifikationer. Både teknologioverførsel og uddannelse forudsætter, at der oprettes europæiske elitenet på forskellige IT-felter. Grundforskningen har gode muligheder for at spille en vigtig rolle i forbindelse med opfyldelsen af dette behov, idet den kan fungere som katalysator for etableringen af sådanne net. Der vil i denne forbindelse finde en nær samordning sted med andre fællesskabsaktiviteter på dette felt.

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF DET BELØB, DER SKØNNES NØDVENDIGT

(mio. ECU)

Område	Fordeling
1. Mikroelektronik	388
2. Informationsbehandlingssystemer og programmel	335
3. Avanceret udstyr til privat og erhvervsmæssig brug; periferiudstyr	227,48
4. Datamatintegreret produktion og teknik	254
5. Grundforskning	134
I ALT	1 338,48 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Herunder personaleudgifter på 53 mio. ECU og administrationsudgifter på 41 mio. ECU. Mellem 2 og 5 % af de samlede bevillinger afsættes til uddannelse af forskere og ingeniører.

⁽²⁾ Et beløb, der skønnes nødvendigt, på 13,52 mio. ECU, som ikke er medregnet i de 1 338,48 mio. ECU, vil blive anvendt som bidrag fra programmet til den centrale handlingsplan for udbredelse og udnyttelse af resultaterne.

Fordelingen på forskellige områder udelukker ikke, at et projekt kan høre ind under flere områder.

BILAG III

NÆRMERE BESTEMMELSER FOR PROGRAMMETS GENNEMFØRELSE

1. Kommissionen gennemfører programmet på grundlag af målene og det videnskabelige og tekniske indhold, som er beskrevet i bilag I.
2. De i beslutningens artikel 3 omhandlede bestemmelser for programmets gennemførelse omfatter forskningsprojekter og projekter vedrørende teknologisk udvikling, ledsageforanstaltninger og samordnede aktioner. Ved udvælgelsen af dem skal der tages hensyn til kriterierne i bilag III til afgørelse 90/221/Euratom, EØF samt til målene i bilag I til denne beslutning.

— Forskningsprojekter

Projekterne gennemføres på grundlag af kontrakter om forskning og teknologisk udvikling med omkostningsdeling samt en finansiel fællesskabsdeltagelse, som normalt ikke overstiger 50 %. Universiteter og andre forskningscentre, der deltager i aktioner med omkostningsdeling, vil for hvert projekt kunne anmode om enten en finansiering på 50 % af de samlede udgifter eller en finansiering på 100 % af de yderligere marginalomkostninger.

Forskningsaktioner med omkostningsdeling skal som hovedregel gennemføres af deltagere, der er etableret i Fællesskabet. Projekter, som f.eks. universiteter, forskningsorganisationer og industrivirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder kan deltage i, skal som hovedregel have mindst to deltagere, som skal være uafhængige af hinanden og etableret i forskellige medlemsstater. De to deltagere skal sædvanligvis være industrivirksomheder, undtagen når der er tale om projekter inden for grundforskning. Kontrakter om forskningsaktioner med omkostningsdeling skal som hovedregel indgå efter en udvælgelsesprocedure med indkaldelse af tilbud, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

— Lesageforanstaltninger

De i beslutningens artikel 7 nævnte og i bilag I beskrevne ledsageforanstaltninger gennemføres navnlig ved:

- tilrettelæggelse af seminarer, kurser og videnskabelige konferencer
- intern samordning ved oprettelse af integrationsgrupper
- avancerede uddannelsesforanstaltninger
- et informationsudvekslingssystem
- bedre udnyttelse af resultaterne
- uafhængig videnskabelig og strategisk vurdering af, hvordan projekterne og forskningsprogrammet fungerer.

— Samordnede aktioner

Samordnede aktioner består i bestræbelser fra Fællesskabets side for at koordinere individuelle forskningsaktiviteter, som gennemføres i medlemsstaterne. De kan finansieres med op til 100 % af samordningsomkostningerne.

3. Udbredelsen af den viden, der er opnået i forbindelse med projekternes gennemførelse, foregår dels som led i programmet, dels ved hjælp af en central handlingsplan i overensstemmelse med den afgørelse, der er nævnt i artikel 4, tredje afsnit, i afgørelse 90/221/Euratom, EØF.